

1) VERORDENING VARKENSLEVERINGEN (PVV) 2007

Verordening van het bestuur van het Productschap Vee en Vlees van 31 oktober 2007 houdende de regulering van varkensleveringen (Verordening varkensleveringen (PVV) 2007)

Het bestuur van het Productschap Vee en Vlees;

Gelet op de artikelen 93, 95, 102 en 104 van de Wet op de bedrijfsorganisatie en de artikelen 10 en 11 van het Instellingsbesluit Productschap Vee en Vlees;
Gezien de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie 2004;

Besluit:

1. Begripsbepalingen

Artikel 1

In deze verordening wordt verstaan onder:

- a. productschap : Productschap Vee en Vlees;
- b. bestuur : bestuur van het productschap;
- c. voorzitter : voorzitter van het productschap;
- d. wet : Gezondheids- en welzijnswet voor dieren;
- e. ondernemer : de natuurlijke of rechtspersoon die een varkenshouderijbedrijf exploiteert;
- f. varkenshouderijbedrijf : locatie van een landbouwbedrijf, niet zijnde een spermawincentrum of een quarantaineruimte, waar, anders dan voor educatieve doeleinden, vijf of meer varkens worden gehouden dan wel een locatie die voor het zodanig houden bestemd is;
- g. spermawincentrum : varkenshouderij waar beren worden gehouden voor de winning van sperma en dat erkend is krachtens artikel 5 van richtlijn nr. 90/429/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan (PbEG L 224) dan wel krachtens artikel 3, eerste lid, van het Besluit eisen dierlijk sperma en spermawincentra;

- h. quarantaineruimte : afzonderingsruimte die is erkend krachtens bijlage B, hoofdstuk 1, artikel 1, onderdeel a, van richtlijn nr. 90/429/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1990 tot vaststelling van de veterinaire rechtelijke voorschriften van toepassing op het intracommunautaire handelsverkeer in sperma van varkens en de invoer daarvan (PbEG L 224) dan wel krachtens artikel 3, eerste lid, van het Besluit eisen dierlijk sperma en spermawincentra;
- i. A-bedrijf : varkenshouderijbedrijf dat krachtens artikel 2 is aangewezen als A-bedrijf;
- j. B-bedrijf : varkenshouderijbedrijf dat krachtens artikel 3 is aangewezen als B-bedrijf;
- k. C-bedrijf : varkenshouderijbedrijf dat krachtens artikel 4 is aangewezen als C-bedrijf;
- l. D-bedrijf : varkenshouderijbedrijf, niet zijnde een spermawincentrum of quarantaineruimte, dat niet is aangewezen als een A-bedrijf, een B-bedrijf, een C-bedrijf, dan wel een E-bedrijf of een F-bedrijf.
- m. E-bedrijf : varkenshouderijbedrijf dat krachtens artikel 5 is aangewezen als E-bedrijf;
- n. F-bedrijf : varkenshouderijbedrijf dat krachtens artikel 6 is aangewezen als F-bedrijf;
- o. geaccrediteerde keuringsinstantie : keuringsinstantie, waarvan:
 1. door de Nederlandse Raad voor Accreditatie of een gelijkwaardige buitenlandse instantie is verklaard dat de keuringsinstantie voldoet aan de criteria van NEN-EN-ISO 17020, voor zover deze verklaring betrekking heeft op het opstellen van de in artikel 2, aanhef, artikel 4, onderdeel b, of artikel 19, tweede lid, genoemde rapporten, dan wel;
 2. door de Nederlandse Raad voor Accreditatie of een gelijkwaardige buitenlandse instantie is verklaard dat de keuringsinstantie voldoet aan de criteria van NEN-EN-ISO 17020, voor zover deze verklaring betrekking heeft op verrichtingen in de veehouderij, en de keuringsinstantie aan de Nederlandse Raad voor Accreditatie of een gelijkwaardige buitenlandse instantie heeft verzocht te verklaren dat de keuringsinstantie aan genoemde criteria voldoet met betrekking tot de in artikel 2, aanhef, artikel 4, onderdeel b, of artikel 19, tweede lid, genoemde rapporten en dit verzoek niet is afgewezen;
- p. meldingsbureau : een door het bestuur bij besluit aangewezen organisatie die namens het productschap alle meldingen met betrekking tot transport van varkens inventariseert en daarvan een bevestiging verstrekt;
- q. onderzoeksinstituut : instituut waaraan een vergunning als bedoeld in artikel 8 van de Wet op de dierproeven is verleend, niet zijnde een A-bedrijf, B-bedrijf, C-bedrijf, D-bedrijf, E-bedrijf of een F-bedrijf;

- r. verzamelcentrum : verzamelcentrum voor varkens dat is erkend krachtens artikel 11 van richtlijn nr. 64/432/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1964 inzake veterinaire rechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens (PbEG L 121);
- s. cluster : combinatie van ten hoogste drie C-bedrijven die van één A-bedrijf varkens ontvangen, overeenkomstig de opgave van artikel 14, vierde lid;
- t. transportdocument : door het meldingsbureau afgegeven ontvangstbevestiging van een overeenkomstig artikel 19, eerste lid, ingediende melding van een voorgenomen levering van varkens. De ontvangstbevestiging wordt overeenkomstig de vereisten opgenomen in artikel 30, tweede en derde lid, van de Regeling identificatie en registratie van dieren opgemaakt;
- u. varken : dier behorende tot de familie der Suidae Gray 1821;
- v. speenbig : gespeend varken, met een leeftijd van tenminste drie weken en ten hoogste twaalf weken;
- w. big : varken vanaf zijn geboorte tot aan het spenen;
- x. opfokgelt : vrouwelijk varken, bestemd voor de voortplanting;
- y. opfokbeer : mannelijk varken, bestemd voor de voortplanting;
- z. fokbijproduct : big die vanwege ongeschiktheid om als opfokgelt of opfokbeer afgezet te worden, als vleesvarken wordt aangehouden.

2. Verlenen en intrekken van de aanwijzing

²⁾ Artikel 2

1. De voorzitter wijst op aanvraag van de ondernemer diens varkenshouderijbedrijf aan als een A-bedrijf, indien de ondernemer bij de aanvraag een conform bijlage III opgemaakt bedrijfsrapport van een geaccrediteerde keuringsinstantie waaruit blijkt dat het varkenshouderijbedrijf voldoet aan de in de onderdelen a. tot en met i. gestelde voorwaarden, alsmede een verklaring als bedoeld in het derde lid kan overleggen.
 - a. Op het varkenshouderijbedrijf worden vrouwelijke varkens gehouden voor het bedrijfsmatig produceren van biggen;
 - b. Varkens die op het varkenshouderijbedrijf worden aangevoerd, worden gehuisvest in een van de rest van het varkenshouderijbedrijf afgescheiden toevoegstal, waarvan inrichting en gebruik voldoen aan de in bijlage I bij deze verordening opgenomen voorschriften, totdat uit een door een dierenarts na vier weken na aanvoer overeenkomstig bijlage II uitgevoerd serologisch onderzoek blijkt dat in de toevoegstal geen varkens zijn aangetroffen waarvan het bloed antilichamen tegen klassieke varkenspest of gE-antilichamen tegen de Ziekte van Aujeszky bevat;

- c. Bij het ontbreken van een toevoegstal als bedoeld in onderdeel b., tot zes weken na de laatste aanvoer van varkens worden geen varkens afgevoerd anders dan, hetzij rechtstreeks, hetzij via een verzamelcentrum, naar het slachthuis;
 - d. Op het varkenshouderijbedrijf is een voorziening voor reiniging en ontsmetting van vervoermiddelen voor varkens aanwezig;
 - e. De ondernemer van het varkenshouderijbedrijf verleent alle medewerking aan de reiniging en ontsmetting van het vervoermiddel waarmee de varkens zijn vervoerd;
 - f. De ondernemer voldoet aan alle, de herkomst van de op het varkenshouderijbedrijf aanwezige varkens betreffende, krachtens artikel 96 van de wet gestelde regels;
 - g. Op het varkenshouderijbedrijf is een douche aanwezig, die is gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de ingang van het varkenshouderijbedrijf, waarvan bezoekers van het varkenshouderijbedrijf voorafgaand aan het betreden van de stallen gebruik maken;
 - h. Het varkenshouderijbedrijf is voorzien van een erfafscheiding waardoor het betreden van het varkenshouderijbedrijf zonder de medewerking van de ondernemer niet mogelijk is;
 - i. De ondernemer legt de gegevens met betrekking tot groepsmedicatie in het logboek, bedoeld in artikel 40, tweede lid, van de Diergeneesmiddelenwet vast.
2. De ondernemer overlegt tenminste eenmaal per jaar een conform bijlage III opgemaakt bedrijfsrapport van een geaccrediteerde keuringsinstantie aan de voorzitter.
 3. De ondernemer overlegt eenmaal per maand een verklaring van een dierenarts waarin deze verklaart dat het in bijlage II bepaalde aantal op het varkenshouderijbedrijf aanwezige varkens serologisch is onderzocht en dat geen varkens zijn aangetroffen waarvan het bloed antilichamen tegen klassieke varkenspest of gE-antilichamen tegen de Ziekte van Aujeszky bevat, dan wel, in geval van leegstand, een verklaring van een geaccrediteerde keuringsinstantie dat de stallen van het varkenshouderijbedrijf ten tijde van de aanvraag leegstaan.

Artikel 3

De voorzitter wijst op aanvraag van de ondernemer diens varkenshouderijbedrijf aan als een B-bedrijf, indien op het varkenshouderijbedrijf vrouwelijke varkens worden gehouden voor het bedrijfsmatig produceren van biggen.

²⁾ Artikel 4

1. De voorzitter wijst op aanvraag van de ondernemer diens varkenshouderijbedrijf aan als een C-bedrijf, indien:
 - a. de ondernemer bij aanvraag en volgens het model in bijlage III opgesteld bedrijfsrapport overlegt van een geaccrediteerde keuringsinstantie waaruit blijkt dat het varkenshouderijbedrijf voldoet aan artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdelen d. tot en met i.;
 - b. de ondernemer een verklaring als bedoeld in artikel 2, derde lid, overlegt.

2. De ondernemer overlegt tenminste eenmaal per jaar een conform bijlage III opgemaakt bedrijfsrapport van een geaccrediteerde keuringsinstantie aan de voorzitter.
3. De ondernemer overlegt eenmaal per maand een verklaring als bedoeld in artikel 2, derde lid, aan de voorzitter.

2) Artikel 5

1. De voorzitter wijst op aanvraag van de ondernemer diens varkenshouderijbedrijf aan als een E-bedrijf, indien:
 - a. op het varkenshouderijbedrijf speenbiggen worden gehouden, uitsluitend afkomstig van één A-bedrijf;
 - b. de ondernemer bij de aanvraag een volgens het model in bijlage III opgesteld bedrijfsrapport overlegt van een geaccrediteerde keuringsinstantie waaruit blijkt dat het varkenshouderijbedrijf voldoet aan artikel 2, eerste lid, aanhef en onderdelen d. tot en met i.;
 - c. de ondernemer een verklaring als bedoeld in artikel 2, derde lid, overlegt.
2. De ondernemer overlegt tenminste eenmaal per jaar een conform bijlage III opgemaakt bedrijfsrapport van een geaccrediteerde keuringsinstantie aan de voorzitter.
3. De ondernemer overlegt eenmaal per maand een verklaring als bedoeld in artikel 2, derde lid, aan de voorzitter.

Artikel 6

De voorzitter wijst op aanvraag van de ondernemer diens varkenshouderijbedrijf aan als een F-bedrijf, indien op het varkenshouderijbedrijf speenbiggen worden gehouden, uitsluitend afkomstig van één B-bedrijf.

Artikel 7

1. De voorzitter kan de aanwijzing als A-bedrijf, B-bedrijf, C-bedrijf, E-bedrijf of F-bedrijf met onmiddellijke ingang schorsen voor een bepaalde termijn, indien:
 - a. het varkenshouderijbedrijf niet voldoet aan de eisen, bedoeld in de artikelen 2, 3, 4, 5 onderscheidenlijk 6, en veterinaire belangen de schorsing rechtvaardigen, dan wel;
 - b. blijkt dat in een periode van twaalf maanden de ondernemer meer dan eenmaal varkens van het varkenshouderijbedrijf afvoert of doet afvoeren, dan wel op het varkenshouderijbedrijf ontvangt of aanvoert, zonder dat wordt voldaan aan de artikelen 12, 13, 14, 16 onderscheidenlijk 17.
2. De voorzitter kan de schorsing, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a, telkens verlengen met een termijn van ten hoogste vier weken.
3. In geval van schorsing van de aanwijzing, bedoeld in het eerste lid, zijn de artikelen 12, 13, 14, 16 en 17 niet van toepassing.

4. De voorzitter kan de aanwijzing als A-bedrijf, B-bedrijf, C-bedrijf, E-bedrijf of F-bedrijf intrekken, indien:
 - a. blijkt dat het varkenshouderijbedrijf niet voldoet aan de eisen, bedoeld in de artikelen 2, 3, 4, 5 onderscheidenlijk 6, terwijl de ondernemer in de gelegenheid is gesteld binnen een termijn van ten hoogste zes weken alsnog aan de eisen te voldoen en deze termijn inmiddels is verstreken, dan wel
 - b. na afloop van de schorsing, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel a, blijkt dat het varkenshouderijbedrijf nog steeds niet voldoet aan de eisen, bedoeld in de artikelen 2, 3, 4, 5 onderscheidenlijk 6;
 - c. blijkt dat in een periode van twaalf maanden na de dagtekening van het besluit tot schorsen, bedoeld in het eerste lid, aanhef en onderdeel b, de ondernemer opnieuw varkens van het varkenshouderijbedrijf afvoert of doet afvoeren, dan wel op het varkenshouderijbedrijf ontvangt of aanvoert, zonder dat wordt voldaan aan de artikelen 12, 13, 14, 16 onderscheidenlijk 17.

Artikel 8

Aanvragen, verklaringen en bedrijfsrapporten als bedoeld in de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6 worden ingediend bij het productschap.

3. Varkensleveringen

Artikel 9

Het is de ondernemer verboden een of meer varkens te vervoeren van of naar, af te voeren of te doen afvoeren van een varkenshouderijbedrijf of een verzamelcentrum dan wel te ontvangen of aan te voeren op een varkenshouderijbedrijf.

Artikel 10

Het verbod, bedoeld in artikel 9, is niet van toepassing op het vervoeren, afvoeren of doen afvoeren van:

- a. een of meer varkens van een varkenshouderijbedrijf naar een slachthuis, hetzij rechtstreeks, hetzij via een verzamelcentrum, mits de varkens zijn gemerkt als slachtvarkens en uit het vervoersdocument, bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de Regeling identificatie en registratie van dieren blijkt dat sprake is van vervoer van slachtdieren;
- b. een of meer mannelijke varkens van een varkenshouderijbedrijf naar een quarantaineruimte;
- c. een of meer varkens van een varkenshouderijbedrijf naar een onderzoeksinstituut;
- d. ten hoogste vier varkens per levering van een varkenshouderijbedrijf naar een locatie waar varkens worden gehouden voor recreatieve of educatieve doeleinden, of
- e. een of meer varkens van een varkenshouderijbedrijf naar een varkenshouderijbedrijf buiten Nederland, hetzij rechtstreeks, hetzij via een verzamelcentrum.

2) Artikel 11

Indien na aanvang van het transport van varkens naar een lidstaat of een derde land, ingevolge artikel 59, tweede lid, onderdeel e., van de wet in samenhang met artikel 6, eerste lid, van het Besluit dierenvervoer 1994 geen certificaat wordt afgegeven, is het de ondernemer in afwijking van artikel 9 toegestaan, deze varkens op de dag dat dit certificaat geweigerd wordt weer op zijn bedrijf te ontvangen of aan te voeren en, na gedeeltelijke lossing, de niet geloste varkens vervolgens wederom van zijn bedrijf te vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren.

Artikel 12

1. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een A-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens naar dat bedrijf te vervoeren of te doen vervoeren en op dat bedrijf aan te voeren en te ontvangen, voor zover:
 - a. vrouwelijke varkens worden aangevoerd afkomstig van ten hoogste één A-bedrijf, C-bedrijf, E-bedrijf of varkenshouderijbedrijf buiten Nederland;
 - b. mannelijke varkens worden aangevoerd afkomstig van ten hoogste één A-bedrijf, C-bedrijf, E-bedrijf, of varkenshouderijbedrijf buiten Nederland, spermawincentrum of quarantaineruimte;
 - c. het biggen betreft afkomstig van het E-bedrijf waar het A-bedrijf aan heeft geleverd;
 - d. in een periode van ten minste vijf weken voorafgaand aan de week van aanvoer geen varkens op het A-bedrijf zijn aangevoerd;
 - e. de aangevoerde varkens na aanvoer worden gehouden in een toevoegstal als bedoeld in artikel 2, onderdeel b, totdat uit het in artikel 2, onderdeel b, bedoelde serologisch onderzoek blijkt dat geen varkens zijn aangetroffen waarvan het bloed antilichamen tegen klassieke varkenspest en gE-antilichamen tegen de Ziekte van Aujeszky bevat, dan wel binnen vijf weken na aanvoer geen varkens worden afgevoerd anders dan rechtstreeks naar een slachthuis.
2. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een A-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens van dat bedrijf te vervoeren, doen vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren, voor zover:
 - a. varkens worden afgevoerd naar A-bedrijven, B-bedrijven, D-bedrijven;
 - b. varkens worden afgevoerd naar één C-bedrijf of ten hoogste één cluster;
 - c. varkens worden afgevoerd naar één E-bedrijf, waarbij niet meer naar een ander varkensbedrijf kan worden afgevoerd.
- 2) 3. De ondernemer die een A-bedrijf exploiteert kan in een periode van twaalf maanden eenmaal een ander adres voor de aanvoer van varkens kiezen ter vervanging van het adres, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a., onderscheidenlijk b.. De ondernemer doet hiervan schriftelijk mededeling aan het meldingsbureau.

Artikel 13

1. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een B-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens naar dat bedrijf te vervoeren of te doen vervoeren en op dat bedrijf aan te voeren en te ontvangen, voor zover:
 - a. vrouwelijke varkens worden aangevoerd afkomstig van ten hoogste één A-bedrijf, C-bedrijf, E-bedrijf of varkenshouderijbedrijf buiten Nederland;
 - b. mannelijke varkens worden aangevoerd afkomstig van ten hoogste één A-bedrijf, C-bedrijf, E-bedrijf of varkenshouderijbedrijf buiten Nederland, spermawincentrum of quarantaineruimte;
 - c. het biggen betreft afkomstig van het F-bedrijf waar het B-bedrijf aan heeft geleverd;
 - d. de aan te voeren varkens een gewicht hebben van ten minste 25 kg per dier, en
 - e. in een periode van ten minste vijf weken voorafgaand aan de week van aanvoer geen varkens op het B-bedrijf zijn aangevoerd.
2. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een B-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens van dat bedrijf te vervoeren, doen vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren, voor zover in een periode van zes weken slechts varkens worden afgevoerd naar ten hoogste zes D-bedrijven en in een periode van vier maanden slechts varkens worden afgevoerd naar ten hoogste twaalf D-bedrijven.
3. Indien de ondernemer die een B-bedrijf exploiteert varkens vervoert, doet vervoeren, afvoert of doet afvoeren naar een D-bedrijf waarop in een periode van drie weken voorafgaand aan de dag van afvoer van het B-bedrijf op enig tijdstip geen varkens aanwezig waren en de stallen op dat tijdstip zijn gereinigd en ontsmet, terwijl in een periode van twee maanden voor dat tijdstip geen varkens op het D-bedrijf zijn aangevoerd, is deze levering in afwijking van artikel 9 toegestaan, zonder dat deze levering wordt begrepen in de op grond van het tweede lid toegestane leveringen.
- 2) 4. De ondernemer die een B-bedrijf exploiteert kan in een periode van twaalf maanden eenmaal een ander adres voor de aanvoer van varkens kiezen ter vervanging van het adres, bedoeld in het eerste lid, onderdeel a., onderscheidenlijk b.. De ondernemer doet hiervan schriftelijk mededeling aan het meldingsbureau.
5. Het afvoeren van varkens van een B-bedrijf overeenkomstig het tweede of derde lid is slechts toegestaan voor op het B-bedrijf geboren varkens met een gewicht van ten hoogste 35 kg.
6. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een B-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens van dat bedrijf te vervoeren, doen vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren, voor zover varkens worden afgevoerd naar één F-bedrijf, waarbij niet meer naar een ander varkensbedrijf kan worden afgevoerd.

Artikel 14

1. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een C-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens naar dat bedrijf te vervoeren of te doen vervoeren en op dat bedrijf aan te voeren en te ontvangen, voor zover varkens worden aangevoerd afkomstig van ten hoogste één A-bedrijf, E-bedrijf of varkenshouderijbedrijf buiten Nederland.
2. In afwijking van artikel 9 is het de exploitant van een C-bedrijf toegestaan een of meer varkens van dat bedrijf te vervoeren, doen vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren, voor zover:
 - a. varkens worden afgevoerd naar een of meerdere A-bedrijven;
 - b. in een periode van twaalf maanden slechts varkens worden afgevoerd naar ten hoogste 40 B-bedrijven en D-bedrijven gezamenlijk, dan wel;
 - 1^e wanneer het C-bedrijf deel uitmaakt van een cluster van twee C-bedrijven, in een periode van twaalf maanden door het cluster slechts varkens worden afgevoerd naar ten hoogste 30 B-bedrijven en D-bedrijven gezamenlijk;
 - 2^e wanneer het C-bedrijf deel uitmaakt van een cluster van drie C-bedrijven, in een periode van twaalf maanden door het cluster slechts varkens worden afgevoerd naar ten hoogste 30 B-bedrijven en D-bedrijven gezamenlijk.
3. Het afvoeren van varkens van een C-bedrijf naar een D-bedrijf overeenkomstig het tweede lid is slechts toegestaan voor varkens met een gewicht van ten minste 80 kg.
4. De ondernemer die een A-bedrijf of E-bedrijf exploiteert doet bij de aanvraag, bedoeld in artikel 2 of 5, opgave van de samenstelling van het cluster als bedoeld in artikel 12, tweede lid, onderdeel b. De ondernemers die de betreffende C-bedrijven exploiteren medeondertekenen deze opgave. De opgave bevat de verdeling onder de betreffende C-bedrijven van het aantal afvoeradressen, bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, onder 1^e of 2^e. Het is de ondernemer die een C-bedrijf exploiteert slechts toegestaan een of meer varkens van dat bedrijf te vervoeren, doen vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren, als bedoeld in het tweede lid, onderdeel b, onder 1^e of 2^e, indien daarmee het aantal bij de verdeling aan dat bedrijf toebedeelde afleveradressen niet wordt overschreden.
5. De samenstelling van een cluster en de verdeling van het aantal afvoeradressen kunnen in een periode van twaalf maanden eenmaal worden gewijzigd. Een wijziging van de samenstelling van het cluster en de verdeling van het aantal afvoeradressen wordt bij het meldingsbureau gemeld voorafgaand aan de toepassing van de wijziging. Deze melding wordt mede ondertekend door de ondernemers die het A-bedrijf of E-bedrijf en de betreffende C-bedrijven uitoefenen.

Artikel 15

1. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een D-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens naar dat bedrijf te vervoeren of te doen vervoeren en op dat bedrijf aan te voeren en te ontvangen, voor zover in een periode van zestien weken slechts varkens worden aangevoerd, afkomstig van ten hoogste zes A-bedrijven, B-bedrijven, C-bedrijven, E-bedrijven of F-bedrijven of varkenshouderijbedrijven buiten Nederland, al dan niet via een verzamelcentrum, gezamenlijk.
- 2⁾ 2. Indien op het D-bedrijf in een periode van drie weken voorafgaand aan de dag van aanvoer op enig tijdstip geen varkens aanwezig waren en de stallen op dat tijdstip zijn gereinigd en ontsmet, terwijl in een periode van twee maanden voor dat tijdstip geen varkens op het D-bedrijf zijn aangevoerd, is het in afwijking van het eerste lid de exploitant van een D-bedrijf toegestaan een of meer varkens naar dat bedrijf te vervoeren of te doen vervoeren en op dat bedrijf aan te voeren en te ontvangen, voor zover in een periode van vier maanden te rekenen vanaf de eerste week van aanvoer slechts varkens worden aangevoerd, afkomstig van ten hoogste twaalf A-bedrijven, B-bedrijven, C-bedrijven, E-bedrijven of F-bedrijven of varkenshouderijbedrijven buiten Nederland, al dan niet via een verzamelcentrum, gezamenlijk.

Artikel 16

1. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een E-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens naar dat bedrijf te vervoeren of te doen vervoeren en op dat bedrijf aan te voeren en te ontvangen, voor zover varkens worden aangevoerd afkomstig van ten hoogste één A-bedrijf waar een vaste relatie mee bestaat en waarvan het E-bedrijf de aflevermogelijkheden overneemt.
2. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een E-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens van dat bedrijf te vervoeren, doen vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren, voor zover:
 - a. het E-bedrijf de afvoermogelijkheden van het A-bedrijf waarvan het E-bedrijf de biggen ontvangt overneemt;
 - b. varkens worden afgevoerd naar A-bedrijven, B-bedrijven, D-bedrijven;
 - c. varkens worden afgevoerd naar één C-bedrijf of ten hoogste één cluster.
3. Het afvoeren van varkens van een E-bedrijf naar een C-bedrijf is slechts toegestaan voor varkens met een gewicht van ten hoogste 35 kilogram.

Artikel 17

1. In afwijking van artikel 9 is het de ondernemer die een F-bedrijf exploiteert toegestaan een of meer varkens naar dat bedrijf te vervoeren of te doen vervoeren en op dat bedrijf aan te voeren en te ontvangen, voor zover de speenbiggen worden aangevoerd afkomstig van ten hoogste één B-bedrijf.

2. In afwijking van artikel 9 is het de exploitant van een F-bedrijf toegestaan een of meer varkens van dat bedrijf te vervoeren, doen vervoeren, af te voeren of te doen afvoeren, voor zover:
 - a. het F-bedrijf de afvoermogelijkheden van het B-bedrijf waarvan het F-bedrijf de speenbiggen ontvangt overneemt;
 - 2) b. in een periode van zes weken slechts varkens worden afgevoerd naar ten hoogste zes D-bedrijven en in een periode van vier maanden slechts varkens worden afgevoerd naar ten hoogste twaalf D-bedrijven;
 - c. het terugleveren betreft aan het B-bedrijf waarvan de speenbiggen betrokken zijn.
3. Indien de ondernemer die een F-bedrijf exploiteert varkens vervoert, doet vervoeren, afvoert of doet afvoeren naar een D-bedrijf waarop in een periode van drie weken voorafgaand aan de dag van afvoer van het F-bedrijf op enig tijdstip geen varkens aanwezig waren en de stallen op dat tijdstip zijn gereinigd en ontsmet, terwijl in een periode van twee maanden voor dat tijdstip geen varkens op het D-bedrijf zijn aangevoerd, is deze levering in afwijking van artikel 9 toegestaan, zonder dat deze levering wordt begrepen in de op grond van het tweede lid toegestane leveringen.
4. Het afvoeren van varkens van een F-bedrijf naar een D-bedrijf overeenkomstig het tweede lid is slechts toegestaan voor varkens met een gewicht van ten hoogste 35 kilogram.

Artikel 18

1. Het verbod, bedoeld in artikel 9, is niet van toepassing op het, hetzij rechtstreeks, hetzij via een Nederlands verzamelcentrum, aanvoeren en ontvangen op een varkenshouderijbedrijf van een of meer varkens afkomstig van een varkenshouderijbedrijf of verzamelcentrum buiten Nederland, voor zover:
 - a. de varkens voldoen aan alle van toepassing zijnde communautaire en overige internationale veterinaire voorschriften;
 - b. de ondernemer van het varkenshouderijbedrijf waarop de varkens worden ontvangen, ten minste één werkdag vóór de periode van 48 uur waarbinnen de voorgenomen ontvangst zal plaatsvinden, die voorgenomen ontvangst bij het meldingsbureau meldt, op de in artikel 19, lid 1 omschreven wijze;
 - c. bij de melding als bedoeld in onderdeel b de gegevens worden verstrekt die moeten zijn opgenomen in het gezondheidscertificaat van bijlage F, model 2, van richtlijn nr. 64/432/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1964 inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens (PbEG L 121), dan wel artikel 11 van richtlijn nr. 72/462/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers vlees of vleesprodukten uit derde landen (PbEG L 302); en

- d. de ondernemer van het varkenshouderijbedrijf medewerking verleent aan bestemmingscontrole van de varkens op zijn bedrijf overeenkomstig artikel 5 van richtlijn nr. 90/425/EEG van de Raad van de Europese Gemeenschappen van 26 juni 1990 inzake veterinaire en zoötechnische controles in het intracommunautair handelsverkeer in bepaalde levende dieren en produkten in het vooruitzicht van de totstandbrenging van de interne markt (PbEG L 224);
2. Een levering als bedoeld in het eerste lid wordt in mindering gebracht op het aantal op grond van de artikelen 12, eerste lid, 13, eerste lid, 14, eerste lid, onderscheidenlijk 15 op een varkenshouderijbedrijf toegestane leveringen.
3. Op een levering als bedoeld in het eerste lid zijn de artikelen 12, eerste lid, onderdelen d en e en 13, eerste lid, onderdelen d en e, van overeenkomstige toepassing.

4. Melding van de varkensleveringen

Artikel 19

1. De ondernemer die het varkenshouderijbedrijf exploiteert waarvan varkens worden afgevoerd, meldt die voorgenomen levering bij het meldingsbureau, door middel van een per fax verzonden door het meldingsbureau verstrekt en volledig ingevuld formulier, dan wel via het voice response systeem van het meldingsbureau, dan wel, indien het meldingsbureau met deze wijze van melden vooraf heeft ingestemd, via elektronische data interchange of I&RVL-online. De melding strekt tot aanvraag van een transportdocument. Voor de afgifte van een transportdocument is de aanvrager een retributie verschuldigd. Het transportdocument wordt uiterlijk twee weken voor de week van het voorgenomen transport aangevraagd en is alleen geldig in de week van het voorgenomen transport.
2. Indien de melding, bedoeld in het eerste lid, betrekking heeft op de levering van varkens aan een D-bedrijf als bedoeld in artikel 13, derde lid, onderscheidenlijk een D-bedrijf als bedoeld in artikel 15, tweede lid, gaat de melding vergezeld van een door een geaccrediteerde keuringsinstantie opgesteld rapport waaruit blijkt dat het D-bedrijf voldoet aan artikel 13, derde lid, dan wel artikel 15, tweede lid. Bij ontbreken van een rapport van een geaccrediteerde keuringsinstantie geldt de melding als een melding ten behoeve van het vervoer van varkens, bedoeld in artikel 13, tweede lid, onderscheidenlijk artikel 15, eerste lid.
- 2) 3. Een kopie van het transportdocument wordt door de ondernemer die de melding, als bedoeld in het eerste lid, heeft gedaan, bewaard tot twee jaar na de datum waarop de varkens van het varkenshouderijbedrijf zijn afgevoerd. Het transportdocument wordt door de ontvanger van de varkens op het varkenshouderijbedrijf bewaard tot twee jaar na de datum waarop de varkens op het varkenshouderijbedrijf zijn ontvangen.

4. Indien de levering waarop de melding betrekking heeft niet plaats zal vinden, of niet heeft plaats gehad, doet de ondernemer daarvan onverwijld mededeling bij het meldingsbureau. Indien het aantal geleverde varkens afwijkt van het gemelde aantal, doet de ondernemer daarbij opgave van het feitelijk geleverde aantal varkens.
5. Het eerste lid is niet van toepassing op het vervoer, de afvoer, de ontvangst en de aflevering van varkens, bedoeld in artikel 10, onderdeel a.
6. In afwijking van het eerste lid geschiedt de melding bij aanvoer van varkens uit het buitenland, door de ondernemer van het varkenshouderijbedrijf waarheen varkens worden aangevoerd. Het tweede lid is dan niet van toepassing.
7. Het eerste lid is niet van toepassing op het wederom vervoeren, afvoeren of doen afvoeren van de niet geloste varkens als bedoeld in artikel 11.
8. De voorzitter kan in het geval van een uitbraak van de Ziekte van Aujeszky bij varkens overgaan tot het schorsen of intrekken van de op dat moment reeds uitgegeven transportdocumenten en tot het afgeven van transportdocumenten met een beperkte geldigheidsduur.

2) Artikel 20

1. De ondernemer weigert de ontvangst van varkens indien bij de aanvoer een transportdocument met betrekking tot deze aanvoer ontbreekt.
2. De exploitant van een verzamelcentrum weigert de ontvangst van varkens indien een transportdocument met betrekking tot deze aanvoer ontbreekt, tenzij de varkens zijn gemerkt als slachtvarkens en uit het vervoersdocument, bedoeld in artikel 30, eerste lid, van de Regeling identificatie en registratie dieren blijkt dat sprake is van vervoer van slachtvarkens.

5. Toezicht

Artikel 21

1. Het toezicht op de naleving van de bij of krachtens deze verordening gestelde voorschriften wordt namens het productschap uitgeoefend door een door het bestuur bij besluit aangewezen dienst of de door het bestuur bij besluit aangewezen personen. Dit besluit wordt gepubliceerd in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie.
2. Ondernemers zijn verplicht:
 - a. aan de door het bestuur aangewezen dienst en personen al die gegevens te verstrekken of te doen verstrekken, die nodig zijn voor de vervulling van hun taak;

- b. aan de door het bestuur aangewezen dienst en personen te allen tijde toegang te geven of te doen geven tot hun bedrijfsruimten en tot die plaatsen of vervoermiddelen, waar dan wel waarin voorraden, dan wel varkens, tot het bedrijf van de ondernemer behorende, zijn opgeslagen dan wel worden vervoerd;
 - c. te gedogen dat controleurs van de door het bestuur aangewezen dienst en de door het bestuur aangewezen personen monsters nemen uit de voorraden, dan wel varkens van het bedrijf van de ondernemer, ongeacht de plaats waar of waarin zich die voorraden bevinden. De ondernemer zal alsdan de van hem gevorderde medewerking verlenen overeenkomstig de aanwijzingen van de door het bestuur aangewezen dienst en personen.
3. De in het eerste lid bedoelde personen zijn bevoegd berechtingsrapporten ten behoeve van tuchtrechtelijke afhandeling op te maken.

6. Handhaving

Artikel 22

Op overtreding van het bepaalde bij of krachtens deze verordening worden tuchtrechtelijke maatregelen gesteld zoals voorzien in de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie 2004.

7. Bijzondere bepalingen

²⁾ Artikel 23

1. De voorzitter kan, voor zover het belang van preventie en bestrijding van dierziekten zich daartegen niet verzet, namens het bestuur op schriftelijk verzoek van belanghebbende, ontheffing verlenen van het gestelde in artikel 9. Aan de ontheffing kunnen bijzondere voorwaarden worden gesteld. De ontheffing kan te allen tijde worden ingetrokken.
2. Voor de verlening van een ontheffing is de aanvrager een retributie verschuldigd.
3. Het bestuur stelt bij besluit nadere voorwaarden aan het verlenen van ontheffingen. Dit besluit wordt gepubliceerd in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie.

Artikel 24

Het bestuur regelt bij verordening de wijze waarop de retributies, bedoeld in artikel 19, eerste lid en artikel 23, tweede lid, worden vastgesteld en opgelegd, alsmede de hoogte van de retributies.

2) Artikel 24a

Leveringen van varkens door of aan een varkenshouderijbedrijf of aan een verzamelcentrum waarvan de exploitatie nadien blijvend is gestaakt, worden niet begrepen onder de op grond van de artikelen 12, eerste lid, onderdelen a. en b., 13, eerste lid, onderdelen a. en b., en tweede lid, 14, eerste lid, en tweede lid, onderdeel b., en 15, eerste en tweede lid, toegestane leveringen, indien door de levering door of aan het bedrijf waarvan de exploitatie blijvend is gestaakt het in genoemde artikelen opgenomen maximum aantal toegestane leveringen wordt bereikt.

8. Gegevensverwerking

Artikel 25

1. De door het productschap uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden in handen gesteld van de voorzitter; zij worden, behoudens aan personeelsleden van het secretariaat van het productschap, het meldingsbureau, de diensten en personen als bedoeld in artikel 21, eerste lid, alsmede ten behoeve van de handhaving van het bepaalde in deze verordening en de Dienst Regelingen, van het Ministerie van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit voor zover ten behoeve van het I&R-systeem, niet verder bekend gemaakt.
2. De in het eerste lid bedoelde diensten en personen zijn gehouden de op voet van het eerste lid verkregen gegevens vertrouwelijk te behandelen.
3. De voorzitter kan, in afwijking van het bepaalde in het eerste lid, besluiten tot bekendmaking van getotaliseerde gegevens omtrent groepen van ondernemingen, doch nimmer op zodanige wijze dat daaruit gegevens omtrent een bepaalde onderneming kunnen worden afgeleid.
4. Uit hoofde van deze verordening verkregen gegevens omtrent ondernemingen worden aan anderen dan de in het eerste lid genoemde personen en instanties slechts verstrekt voor zover zulks in overeenstemming is met de artikelen 8 en 9 van de Wet bescherming persoonsgegevens.

9. Overgangs- en slotbepalingen

Artikel 26

1. De Verordening varkensleveringen (PVV) 2006 wordt ingetrokken.
2. Verwijzingen naar de Verordening varkensleveringen (PVV) 2006 dienen gelezen te worden als verwijzingen naar deze verordening.

Artikel 27

1. Deze verordening wordt aangehaald als: Verordening varkensleveringen (PVV) 2007.
2. Deze verordening zal worden geplaatst in het Verordeningenblad Bedrijfsorganisatie.
3. Deze verordening treedt in werking met ingang van de tweede dag na de dag van dagtekening van het Verordeningenblad waarin zij wordt geplaatst.

Zoetermeer, 31 oktober 2007

drs. J.J. Ramekers,
voorzitter,

drs. S.B.M. Jongerius,
secretaris.

1) TOELICHTING BIJ DE VERORDENING VARKENSLEVERINGEN (PVV) 2007

Algemeen

Sedert de inwerkingtreding van de Verordening varkensleveringen (PVV) 2006 (hierna: VVL), op 1 januari 2007 is de verordening diverse malen gewijzigd. Gaande de implementatie en uitvoering van de VVL is nog een aantal wijzigingen in de VVL noodzakelijk gebleken. Onder andere de meer gedetailleerde regulering van de contactstructuur in de Nederlandse varkenssector, de recente ontwikkelingen op het gebied van de bestrijding van de Ziekte van Aujeszky en de privatisering van het IKB-varkens programma, hebben vanaf de inwerkingtreding van de VVL een aantal wijzigingen in het stelsel tot gevolg gehad. Gelet op de onderlinge samenhang tussen de onderscheiden wijzigingen en de daarbij gegeven toelichting is het uit het oogpunt van rechtszekerheid en kenbaarheid van het stelsel aangewezen de verordening opnieuw integraal vast te stellen. Bij deze gelegenheid kunnen noodzakelijk gebleken uitleg van het stelsel en toelichting integraal worden meegenomen, zodat de toelichting de onderlinge samenhang tussen de voorschriften van het VVL-stelsel op overzichtelijke wijze uiteenzet.

Door de contactstructuur in de Nederlandse varkenshouderij te reguleren is er een gezonde varkensstapel in Nederland ontstaan en is de varkenssector al weer jaren vrij van besmettelijke dierziekten.

De sector hecht grote waarde aan borging van de gezonde contactstructuur. Gegeven de wens van het betrokken bedrijfsleven, heeft de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit de sector met het oog op de intrekking van de Regeling varkensleveringen op 1 januari 2007 in de gelegenheid gesteld een eigen, autonome, regeling te ontwikkelen en vast te stellen.

Ook in de Verordening varkensleveringen 2007 worden de toegestane contacten afhankelijk gesteld van de veterinaire waarborgen die het desbetreffende bedrijf biedt. Daartoe kunnen de exploitanten van varkenshouderijbedrijven kiezen tussen zes verschillende regimes, de zogenoemde A-bedrijven, B-bedrijven, C-bedrijven, D-bedrijven, E-bedrijven en F-bedrijven. Bij elk type bedrijf behoort een specifiek eisenpakket, dat bepalend is voor het toegestaan aantal contacten met andere varkenshouderijbedrijven. Ondernemers kunnen het type kiezen dat het best bij hun bedrijfsvoering past. Bij het vaststellen van genoemde eisenpakketten is een zorgvuldige afweging gemaakt tussen de desbetreffende veterinaire eisen en de bedrijfseconomische effecten daarvan. Uitgangspunt bij deze afweging is geweest dat het aantal toegestane bedrijfscontacten hoger kan zijn in het geval dat veterinaire en hygiënische omstandigheden dat rechtvaardigen.

Typen bedrijf

Grofweg kan de primaire varkenshouderij worden onderscheiden in fokbedrijven, (A-bedrijven), speenbigbedrijven (E- en F-bedrijven), opfokbedrijven (C-bedrijven), vermeerderaars (B-bedrijven) en vleesvarkensbedrijven (D-bedrijven).

Varkensleveringen

Fokbedrijven leveren zeugen aan vermeerderaars, eventueel via genoemde speenbigbedrijven en/of opfokbedrijven. Vermeerderaars leveren biggen eventueel via speenbigbedrijven aan vleesvarkensbedrijven. Vleesvarkensbedrijven leveren varkens aan het slachthuis.

Teneinde verspreiding van smetstof te voorkomen, is in onderhavige regeling als uitgangspunt gekozen dat varkens bij voorkeur eenmaal in hun leven van varkenshouderijbedrijf naar varkenshouderijbedrijf worden vervoerd. Fokvarkens worden van een fokbedrijf naar een vermeerderaar vervoerd, waarbij de mogelijkheid van speenbigbedrijf en opfok onder voorwaarden toegestaan blijft. Vleesvarkens mogen na aanvoer op het vleesvarkensbedrijf alleen nog maar naar het slachthuis. Het vervoer van

vleesvarkens tussen varkenshouderijbedrijven onderling, vormt juist een risico waar geen bestaande bedrijfseconomische noodzaak tegenover staat.

A-, B-, C-, D-, E- en F-bedrijven

Aan fokbedrijven, speenbigbedrijven en opfokbedrijven, die aan het begin van deze keten staan, dienen de hoogste veterinaire eisen te worden gesteld. Immers, een besmetting op een dergelijk bedrijf kan doorwerken naar een vermeerderaar en via die vermeerderaar naar vleesvarkensbedrijven (uitwaaiereffect). Om als fokbedrijf te kunnen functioneren zal een exploitant voor de aanwijzing als A-bedrijf kiezen wegens de daarbij horende toegestane leveringen; om als speenbigbedrijf wat één op één aan een A-bedrijf gekoppeld is en de toegestane leveringen van een A-bedrijf over neemt te kunnen functioneren voor aanwijzing als E-bedrijf; om als opfokbedrijf te kunnen functioneren voor de aanwijzing als C-bedrijf.

Een vermeerderaar zal in de regel voor de aanwijzing als B-bedrijf kiezen. Indien een vermeerderaar echter het aantal leveringen wil uitbreiden tot meer dan het aan B-bedrijven toegestane maximum, kan de vermeerderaar zijn bedrijf zo inrichten dat wordt voldaan aan de eisen die aan een A-bedrijf worden gesteld. Om als speenbigbedrijf wat één op één aan een B-bedrijf gekoppeld is en de toegestane leveringen van een B-bedrijf over neemt te kunnen functioneren zal een bedrijf kiezen voor aanwijzing als F-bedrijf; Indien een vermeerderaar extra aanvoeradressen wil, kan hij opteren voor de status van D-bedrijf. In dat geval mag hij van alle varkenshouderijbedrijven varkens aanvoeren. De consequentie is echter dat de varkens van het bedrijf alleen naar het slachthuis mogen worden afgevoerd. Deze optie is interessant voor vermeerderaars die zelf alle op het bedrijf geproduceerde biggen afmesten. Tot slot zullen vleesvarkensbedrijven in de regel als D-bedrijf in de zin van de regeling worden beschouwd. D-bedrijven is het niet toegestaan om aan andere varkenshouderijbedrijven te leveren.

Voorwaarden voor de aanwijzing als A-, C- of E-bedrijf

De aanwijzing als A-bedrijf, C-bedrijf of E-bedrijf wordt slechts verleend als aan de desbetreffende voorgeschreven hygiënevoorschriften wordt voldaan. Op deze eisen wordt in de toelichting op artikel 2 nader ingegaan. Voorts dient op A-bedrijven, C-bedrijven en E-bedrijven eens per maand een serologisch onderzoek op varkenspest en Ziekte van Aujeszky plaats te vinden. Het kan tot vier weken na besmetting duren voordat varkenspest op het bedrijf serologisch aantoonbaar is, terwijl de besmetting niet met uiterlijke ziekteverschijnselen gepaard hoeft te gaan.

A-bedrijven dienen voorts zo ingericht te zijn dat aangevoerde varkens, die eventueel besmet kunnen zijn, die besmetting niet kunnen verspreiden via de overige varkens op het bedrijf. Hiertoe kunnen de aangevoerde varkens in een aparte stal (in de regeling aangeduid als toevoegstal) worden gehuisvest, totdat genoemd serologisch onderzoek heeft uitgewezen dat de varkens niet zijn besmet. Bij ontbreken van een dergelijke toevoegstal mag tot zes weken na de aanvoer van varkens geen afvoer van varkens plaatsvinden.

Indien een varkenshouderijbedrijf voldoet aan de in de regeling aan A-bedrijven gestelde eisen, wordt het verantwoord geacht om onbeperkte afvoer aan vermeerderaars en vleesvarkensbedrijven toe te staan. Indien een A-bedrijf een relatie aangaat met een E-bedrijf verliest het alle andere aflevermogelijkheden. Aangezien een E-bedrijf slechts van één A-bedrijf dieren ontvangt en ook eens per vier weken serologisch onderzoek doet, is het verantwoord dat het E-bedrijf de aflevermogelijkheden van het desbetreffende A-bedrijf overneemt. Tevens neemt het totaal aantal contacten hierdoor niet toe.

Voor het afvoeren van een A-bedrijf dan wel E-bedrijf naar C-bedrijven gelden wel beperkingen. Een varken dat naar een C-bedrijf wordt afgevoerd, is bestemd om nadien weer naar een B-bedrijf te worden afgevoerd, om daar biggen voor de vleesproductie te produceren. In vergelijking met levering van een A-bedrijf rechtstreeks aan een B-bedrijf is de levering aan een C-bedrijf in de praktijk een extra levering en daarmee een extra risico.

Daarom mag een A-bedrijf slechts naar ten hoogste drie C-bedrijven per jaar varkens afvoeren.

In de loop der jaren is de praktijk gegroeid dat een aantal fokbedrijven hun biggen na het spenen huisvest op de reeds genoemde opfokbedrijven, waar deze varkens verblijven tot zij geslachtsrijp zijn. Vergeleken met de ideale situatie dat fokbedrijven rechtstreeks aan vermeerderaars leveren, is sprake van een extra levering van varkens, waaraan nadere regels worden gesteld. Aangezien dergelijke opfokbedrijven bedrijfsmatig min of meer een verlengstuk zijn van het fokbedrijf waarvan zij biggen betrekken, wordt in deze regels rekening gehouden met het aantal C-bedrijven dat varkens afneemt van hetzelfde A-bedrijf. Daartoe worden de C-bedrijven die van één A-bedrijf varkens ontvangen als een cluster van C-bedrijven beschouwd, zodat aan de betreffende C-bedrijven gezamenlijk regels kunnen worden gesteld.

Afhankelijk van de omvang van het cluster mag het cluster jaarlijks aan een beperkt aantal varkenshouderijbedrijven leveren. Indien het cluster uit één C-bedrijf bestaat, mag - naast onbeperkte levering aan A-bedrijven - aan 40 B- of D-bedrijven per jaar worden geleverd. Als het cluster uit het maximum van drie C-bedrijven bestaat, mogen deze drie C-bedrijven gezamenlijk aan 30 B- of D-bedrijven per jaar leveren.

Bezien vanuit het oogpunt van preventie en bestrijding van besmettelijke dierziekten verdient de levering van fokvarkens via een speenbigbedrijf en/of opfokbedrijf niet de voorkeur. Aan de andere kant is het vanuit het oogpunt van het verlagen van de ziektedruk wenselijk om zeugen, speenbiggen en vleesvarkens van elkaar te scheiden. Om deze reden is er niet voor gekozen de bestaande praktijk van speenbig- en opfokbedrijven te verbieden. De veterinaire risico's van dergelijke leveringen worden afdoende beperkt door genoemde exclusieve aan- en afvoerrelaties en maxima van aanleveren en afleveren. Verder mag een A-bedrijf onbeperkt rechtstreeks aan B-bedrijven leveren, hetgeen voor A-bedrijven een prikkel vormt om beperkt van C-bedrijven gebruik te maken. De vermeerderaars, die biggen leveren aan vleesvarkensbedrijven (D-bedrijven), zullen in aanmerking willen komen voor de aanwijzing als B-bedrijf. Een B-bedrijf mag in een periode van zes weken aan ten hoogste zes D-bedrijven varkens leveren en in een periode van vier maanden mag aan ten hoogste twaalf D-bedrijven in totaal worden geleverd. Overigens is in 2005 uit de gegevens betreffende identificatie en registratie van varkens gebleken dat 85% van de vermeerderaars jaarlijks aan acht of minder vleesvarkensbedrijven levert. De helft van het aantal vermeerderaars heeft slechts vier afleveradressen of minder per jaar nodig, terwijl 17% aan één aflevercontact voldoende heeft. Uit deze cijfers blijkt dat de sector zelf reeds streeft naar beperking van het aantal contacten. Een vermeerderaar die aan meer dan twaalf aflevercontacten wil leveren, kan zijn bedrijf inrichten als A-bedrijf.

Voorwaarden voor de aanwijzing als B- of F-bedrijf

De aanwijzing als B-bedrijf wordt niet afhankelijk gesteld van het voldoen aan veterinaire eisen. De enige voorwaarde is dat op het bedrijf bedrijfsmatig biggen worden geproduceerd. Om te voorkomen dat B-bedrijven varkens die zij aanvoeren weer als vleesbiggen naar een ander varkenshouderijbedrijf gaan afvoeren, wat een extra risico met zich zou brengen, is bepaald dat de op een B-bedrijf aan te voeren varkens een gewicht moeten hebben van ten minste 25 kg. Bij een dergelijk gewicht is het bedrijfseconomisch niet interessant om een dergelijk dier nog via een ander varkenshouderijbedrijf af te voeren naar het slachthuis.

Ook voor B-bedrijven geldt dat het vanuit het oogpunt van het verlagen van de ziektedruk wenselijk is om zeugen, speenbiggen en vleesvarkens van elkaar te scheiden. Om deze reden is de mogelijkheid van een speenbigbedrijf (F-bedrijf) tussen een B-bedrijf en D-bedrijf gecreëerd. Indien een B-bedrijf een relatie aangaat met een F-bedrijf verliest het alle andere aflevermogelijkheden. Aangezien een F-bedrijf slechts van één B-bedrijf dieren ontvangt, is het verantwoord om het F-bedrijf de aflevermogelijkheden van het

desbetreffende B-bedrijf over te laten nemen. Hierdoor neemt het totaal aantal contacten niet toe.

Voorwaarden voor de aanwijzing als D-bedrijf

Vleesvarkensbedrijven, die varkens voor de slacht produceren, vormen, voor wat betreft de afvoer van varkens, op zichzelf een beperkte risicogroep, zolang zij hun varkens slechts als slachtvarkens afvoeren. Immers, op het slachthuis leven de varkens korter dan de vier dagen die de incubatietijd van varkenspest duurt, zodat een verdere verspreiding na een eventuele besmetting onmogelijk is. Daartoe dient dan wel gewaarborgd te zijn dat vleesvarkensbedrijven alleen maar naar het slachthuis afvoeren.

Aangezien een vleesvarkensbedrijf in het algemeen niet zal voldoen aan de criteria om A-, B- of C-bedrijf te worden, zal een vleesvarkensbedrijf in aanmerking willen komen voor de status van D-bedrijf. Een D-bedrijf mag alleen varkens als slachtvarkens afvoeren. Daar staat tegenover dat D-bedrijven steeds in een periode van zestien weken van zes bedrijven varkens mogen aanvoeren, zodat zij niet van één vermeerderaar afhankelijk zijn.

Aanvragen

Om als A-, B-, C-, E- of F-bedrijf te kunnen worden aangemerkt, moet een varkenshouderijbedrijf als zodanig door de voorzitter van het productschap worden aangewezen. De in verband met de aanwijzing als A-, B-, C-, E- of F-bedrijven gestelde eisen zijn opgenomen in de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6. Bedrijven die niet zijn aangewezen als A-, B-, C-, E- of F-bedrijf, zijn van rechtswege D-bedrijf. Zij hoeven derhalve geen aanvraag in te dienen. Een varkenshouderijbedrijf wordt derhalve D-bedrijf door geen aanvraag in te dienen en is een D-bedrijf in geval het niet in aanmerking komt voor de aanwijzing als A-, B-, C-, E- of F-bedrijf. De aanvraag wordt ingediend bij het productschap. De aanvraag dient voor A-bedrijven, C-bedrijven en E-bedrijven vergezeld te gaan van een bedrijfsrapport van een keuringsinstantie die is geaccrediteerd voor het verrichten van keuringsactiviteiten in de veehouderij. A-, C- en E-bedrijven dienen voorts eenmaal per jaar een bedrijfsrapport over te leggen waaruit blijkt dat het varkenshouderijbedrijf nog steeds voldoet aan de in de artikelen 2, 4 en 5 genoemde voorwaarden. Ook moet eens per maand een overeenkomstig bijlage II vast te stellen aantal varkens serologisch worden onderzocht op varkenspest en Ziekte van Aujeszky. Bij ontbreken van zo'n rapport of serologisch onderzoek zal de aanwijzing als A-bedrijf, C-bedrijf of E-bedrijf worden geschorst of ingetrokken, met als gevolg dat varkens alleen naar het slachthuis mogen worden afgevoerd.

De kosten voor de genoemde rapporten en onderzoeken komen voor rekening van het betreffende varkenshouderijbedrijf.

Meldingen

Indien een ondernemer - ongeacht het type varkenshouderijbedrijf - van plan is varkens te leveren aan een andere ondernemer, dient hij dit voorgenomen vervoer maximaal twee weken van tevoren te melden bij het meldingsbureau. Van het meldingsbureau ontvangt de ondernemer een ontvangstbevestiging (transportdocument), waarbij het meldingsbureau aangeeft of het voorgenomen vervoer op grond van de bij het meldingsbureau bekende gegevens in overeenstemming is met de verordening. Voor de afgifte van het transportdocument is een retributie verschuldigd. De retributie strekt tot de vergoeding van de werkelijke kosten van de afgifte van het transportdocument. De retributies worden achteraf in rekening gebracht.

De bevestiging van het meldingsbureau dient tijdens het vervoer van de varkens te kunnen worden getoond. Met de bevestiging wordt geen toestemming voor het leveren van varkens verleend. Met de bevestiging wordt evenmin een ander rechtsgevolg beoogd. De bevestiging is derhalve geen besluit in de zin van artikel 1:3 van de Algemene wet bestuursrecht. De werkzaamheden van het meldingsbureau moeten als feitelijke handelingen worden aangemerkt. Het meldingsbureau is niet bekleed met openbaar gezag

als bedoeld in artikel 1:1, eerste lid, onderdeel b, van de Algemene wet bestuursrecht en is dus geen bestuursorgaan in de zin van dat artikel.

De betrokken varkenshouders kunnen mede aan de hand van de bevestiging vaststellen of een voorgenomen levering op grond van de verordening is toegestaan. De varkenshouders hebben een eigen verantwoordelijkheid om na te gaan of een voorgenomen aanvoer of afvoer van varkens is toegestaan. Indien een varkenshouder een ongeoorloofd transport uitvoert of doet uitvoeren, is hij strafbaar.

Toegestane vervoerbewegingen

Het risico op insleep van besmettelijke dierziekten wordt op de eerste plaats beperkt door aan alle A-, B-, C-, E- en F-bedrijven voor te schrijven dat zij slechts van één ander varkenshouderijbedrijf per jaar varkens mogen ontvangen. Voor D-bedrijven geldt een soepeler regime, hetgeen verantwoord is, nu deze varkenshouderijbedrijven slechts varkens leveren aan slachthuizen. De regels voor het aanvoeren en afvoeren van varkens zijn voor A-bedrijven opgenomen in artikel 12, voor B-bedrijven in artikel 13, voor C-bedrijven in artikel 14, voor E-bedrijven in artikel 16, voor F-bedrijven in artikel 17 en voor D-bedrijven in artikel 15. Verwezen zij naar de toelichting bij genoemde artikelen. In de gevallen waarin de regeling niet voorziet, is aan- en afvoer van varkens op grond van artikel 9 verboden.

Bijzondere situaties

In artikel 10 en in artikel 11 zijn enkele bijzondere situaties geregeld. Deze situaties betreffen ondermeer het vervoer naar een slachthuis, het vervoer van mannelijke varkens naar een afzonderingsruimte voor erkende spermawincentra, het vervoer naar een onderzoeksinstituut en het vervoer naar plaatsen waar varkens worden gehouden voor recreatieve of educatieve doeleinden, zonder dat sprake is van landbouw (locaties met 4 varkens of minder). In artikel 23 wordt voorts de mogelijkheid gecreëerd om een ontheffing aan te vragen voor een aantal specifieke situaties, zoals opschaling naar een SPF-status (Specified Pathogen Free), uitbreiding van een bedrijf of beëindiging varkenshouderijbedrijf waar zeugen worden gehouden. In dat laatste geval moeten de zeugen kunnen worden afgevoerd naar een ander varkenshouderijbedrijf. Afvoer naar de slacht zou kapitaalvernietiging zijn. Het vervoer naar het slachthuis wordt op grond van de verordening, niet aan beperkingen onderworpen, aangezien het risico van verspreiding van een besmetting op een slachthuis gering is. Het beleid met betrekking tot ontheffingen en vrijstellingen wordt door het bestuur bij besluit geregeld.

Handhaving

Handhaving vindt deels plaats op bestuursrechtelijke basis. Zo kan van een A-, B-, C-, E- of F-bedrijf dat zich niet aan de voorwaarden houdt, op grond van artikel 7 de aanwijzing als A-, B-, C-, E- of F-bedrijf door de voorzitter worden geschorst of ingetrokken. Gevolg is dat het betreffende varkenshouderijbedrijf alleen nog maar varkens aan het slachthuis mag leveren.

Het zwaartepunt van de handhaving is evenwel van tuchtrechtelijke aard. Op overtreding van de verplichtingen uit deze verordening worden tuchtrechtelijke maatregelen gesteld uit hoofde van de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie 2004. Daarbij kan een berisping worden opgelegd of een geldboete tot maximaal € 4.500,00, het bedrijf onder verscherpt toezicht worden gesteld op kosten van de ondernemer en het Tuchtgerecht kan bepalen dat de uitspraak wordt gepubliceerd op kosten van de ondernemer.

Met het toezicht op de naleving van de verordening zijn de krachtens artikel 21 van de verordening aangewezen dienst en personen belast. Bij de uitvoering van het toezicht zal zoveel mogelijk worden aangesloten bij bestaande IKB-controles. Het bedrijfsrapport, waarvan een model is opgenomen in bijlage III van de verordening, omvat in grote mate dezelfde criteria als de IKB-checklist. Ook niet IKB-gekwificeerde bedrijven zullen op naleving van de verordening worden gecontroleerd aan de hand van de checklist,

opgenomen in bijlage III. De frequentie van het toezicht zal ten algemene worden gestructureerd in een jaarlijks vast te stellen handavingsplan. Daaronder zijn begrepen de jaarlijkse controles in het kader van de IKB-varkens en de vervangende controles bij bedrijven die niet IKB gecertificeerd zijn en een voorgenomen aantal steekproefcontroles. Daarnaast kan de voorzitter bepalen dat omstandigheden aanleiding geven voor extra controles.

Lasten bedrijfsleven

Voor A-, C- en E-bedrijven geldt dat de aanwijzing als A-, C- of E-bedrijf afhankelijk is van een aantal voorwaarden. De meeste voorwaarden gelden reeds op grond van andere regelgeving en houden derhalve geen lastenverzwaring in.

Slechts de toevoegstal (voor A-bedrijven), de voorwaarde die aan de erfafscheiding wordt gesteld en het eens per jaar inzenden van een door een geaccrediteerde keuringsinstantie opgesteld bedrijfsrapport vormen een lichte lastenverzwaring voor A- en C-bedrijven. A-, C- en E-bedrijven zullen aanvullende kosten moeten maken in verband met het laten opstellen van een bedrijfsrapport door een geaccrediteerde keuringsinstantie. De hoogte van deze kosten zal door de markt worden bepaald.

Voorts wordt nu zoveel mogelijk aangesloten bij IKB-controle. De uitvoeringskosten komen ten laste van het bedrijfsleven. Niet IKB gekwalificeerde bedrijven dienen op eigen kosten een aparte controle terzake van de naleving van de verordening te laten uitvoeren.

Administratieve lasten

Het overnemen van de regeling varkensleveringen door de sector houdt ook in dat de daarmee gemoeide administratieve lasten worden "overgenomen". Het onder eigen verantwoordelijkheid nader vormgeven van het stelsel en het in eigen beheer uitvoeren daarvan heeft het productschap in ieder geval de gelegenheid geboden om de aan de regeling verbonden administratieve lasten (onder de RVL beraamd op € 1,8 miljoen) te verminderen. De vermindering is het gevolg van het feit dat de verordening gebruik maakt van de IKB-controles, die als bedrijfsrapport kunnen worden gebruikt. Daarnaast is het VVL-meldingsysteem geïntegreerd in de verplichte I&R-meldingen, zodat de melding van een voorgenomen transport evenmin extra administratieve lasten veroorzaakt.

De administratieve lasten ten gevolge van de implementatie van de Verordening varkensleveringen (PVV) 2007 worden geraamd op € 615.000,- voor de hele sector. Een aanzienlijk deel daarvan wordt gegenereerd door de bewaarplicht met betrekking tot de transportdocumenten voor de ontvangende partij.

Inwerkingtreding

De Verordening varkensleveringen 2006 wordt ingetrokken op het moment waarop de Verordening varkensleveringen 2007 inwerking treedt.

Uitkomst notificatieprocedure

De verordening behelst een voortzetting van de Regeling varkensleveringen. Deze regeling is destijds gemeld aan de Commissie van de Europese Gemeenschappen (notificatienummer 99/0446 NL) ter voldoening aan artikel 8, eerste lid, van richtlijn nr. 98/34/EG van het Europese Parlement en de Raad van de Europese Unie van 22 juni 1998 betreffende een informatieprocedure op het gebied van normen en technische voorschriften en regels betreffende de diensten van de informatiemaatschappij (PbEG L 204), zoals gewijzigd bij richtlijn nr. 98/48/EG van 20 juli 1998 (PbEG L 217). De notificatieprocedure is afgerond.

Tevens heeft melding plaatsgevonden aan het Secretariaat van de Wereld Handelsorganisatie, ter voldoening aan artikel 7 jo. Annex B van de op 15 april 1994 te Marrakech tot stand gekomen Overeenkomst inzake sanitaire en fytosanitaire maatregelen (Tbr. 1994/235).

Artikelsgewijze toelichting

Artikel 1

In dit artikel zijn, naast de gebruikelijke definities, de kernbegrippen van de verordening gedefinieerd. In onderdeel e wordt het begrip varkenshouderijbedrijf gedefinieerd. Het doel van de regeling – het voorkomen van de verspreiding van besmettelijke dierziekten – brengt mee dat eisen gesteld moeten worden aan de omstandigheden op iedere locatie waar varkens worden gehouden. Daarom is aangesloten bij bestaande definities, waarbij iedere locatie wordt beschouwd als een varkenshouderijbedrijf.

Als een ondernemer op twee plaatsen stallen heeft staan, dan heeft hij op grond van de verordening dus twee varkenshouderijbedrijven en zijn op het vervoer tussen die twee varkenshouderijbedrijven de bepalingen van de verordening van toepassing. Voor beide locaties dient een aanwijzing als bedoeld in artikel 2 tot en met 6 te worden aangevraagd. Wordt dit nagelaten, dan zijn beide varkenshouderijbedrijven D-bedrijf op grond van onderdeel l. In dat geval is vervoer van varkens tussen de locaties verboden.

Indien een locatie niet primair functioneert als varkenshouderijbedrijf, maar als bijvoorbeeld praktijkschool of onderzoeksinstituut, dient de locatie – om varkens te kunnen leveren aan varkenshouderijbedrijven – toch aangewezen te zijn als A-, B- of C-bedrijf. Voor de afvoer naar en de ontvangst van varkens op een onderzoeksinstituut is een algemene vrijstelling opgenomen in artikel 10, onderdeel c.

Bij locaties waar vier of minder varkens voor educatieve of recreatieve doeleinden worden gehouden, moet worden gedacht aan het houden van varkens voor eigen gebruik of een kinderboerderij. Varkenshouderijbedrijven in de zin van de verordening mogen op grond van artikel 9 geen varkens aanvoeren, afkomstig van dergelijke locaties.

Aan de definitie van varkenshouderijbedrijf is toegevoegd dat het om locaties gaat waar vijf of meer varkens worden gehouden. Deze bepaling sluit aan bij de Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten, zoonosen en TSE's.

Artikel 2

In artikel 2 is bepaald onder welke voorwaarden een bedrijf kan worden aangewezen als A-bedrijf. A-bedrijven zijn varkenshouderijbedrijven die zo zijn ingericht, dat de kans is geminimaliseerd dat een eventueel met aangevoerde varkens ingeslept virus wordt overgebracht op varkens die worden afgevoerd naar een ander varkenshouderijbedrijf. Er zijn twee manieren waarop een A-bedrijf dat kan bereiken. Deze zijn genoemd in artikel 2 onderdelen b en c. De eerste is door een afgescheiden stal (een zogenaamde toevoegstal) te realiseren, waarin varkens na aankomst op het bedrijf ten minste vier weken worden afgezonderd. Na deze vier weken dient een serologisch onderzoek plaats te vinden waaruit blijkt dat de varkens niet zijn besmet met varkenspest of de Ziekte van Aujeszky. Pas dan kunnen de varkens worden samengevoegd met de andere varkens op het bedrijf.

De tweede manier om aan de eisen voor een A-bedrijf te voldoen is door gedurende zes weken na aanvoer geen varkens van het bedrijf af te voeren. Varkenshouderijbedrijven die hun fokmateriaal zelf produceren en daarom in het algemeen bijna geen aanvoer van volwassen varkens hebben, kunnen op deze wijze de aanwijzing als A-bedrijf verwerven. Voorts dienen beide typen A-bedrijven aan een aantal aanvullende bepalingen te voldoen, waardoor een veterinaire veilige situatie op deze varkenshouderijbedrijven wordt gegarandeerd. Zo dient blijkens het door een geaccrediteerde keuringsinstantie opgesteld bedrijfsrapport het A-bedrijf aan de artikelen 58, 59 en 79 van de Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoonosen en TSE's te voldoen. Het niet voldoen aan deze hygiënevoorschriften is niet alleen een strafbaar feit, maar vormt bovendien een grond om een varkenshouderijbedrijf niet aan te wijzen als A-bedrijf. De aanhef schrijft een bedrijfsrapportage voor bij aanvraag van een A-status en vervolgens een periodieke controle volgens het in bijlage III gegeven model. Voor zover de

onderdelen van dit controlemodel overeen komen met die van de jaarlijkse IKB controle, hoeven deze onderdelen bij de periodieke controles niet te worden meegenomen, indien het bedrijf IKB-gecertificeerd is. Hierover geeft bijlage III meer duidelijkheid.

Naast aanvullende inrichtingseisen dient, indien een toevoegstal aanwezig is, daarin regelmatig serologisch onderzoek naar varkenspest en Ziekte van Aujeszky te worden gedaan.

Het niet naleven van de bepalingen van artikel 2 kan leiden tot schorsing of intrekking van de aanwijzing als A-bedrijf (artikel 8).

Artikel 3

De vermeerderaars die niet aan de eisen van een A-bedrijf voldoen, kunnen als B-bedrijf worden aangewezen. Uit artikel 13, eerste lid, onderdeel d, volgt dat alle op het B-bedrijf aanwezige varkens van een gewicht van minder dan 25 kg op het bedrijf geboren moeten zijn. Daartoe dient het B-bedrijf vrouwelijke varkens voor het produceren van biggen te houden. Deze bepaling heeft ten doel te voorkomen dat vleesvarkensbedrijven door het aanhouden van één of twee zeugen de rechten van een B-bedrijf kunnen verwerven.

Artikel 4

C-bedrijven zijn varkenshouderijbedrijven waar fokbiggen worden opgefokt ten behoeve van levering aan fokbedrijven en vermeerderaars. Deze varkenshouderijbedrijven dienen te voldoen aan dezelfde aanvullende veterinaire bepalingen als de A-bedrijven, opgenomen in artikel 2, onderdeel d tot en met j. Deze bepalingen zijn hierboven reeds toegelicht. Ook hier geldt dat indien een C-bedrijf zich niet aan deze bepalingen houdt, de aanwijzing als C-bedrijf op grond van artikel 7 kan worden geschorst of ingetrokken.

Artikel 5

E-bedrijven zijn bedrijven waar speenbiggen gehouden worden, afkomstig van één A-bedrijf waarmee een duurzame relatie bestaat. In de praktijk zal het veelal gaan om een aparte locatie van een varkenshouder met een A-bedrijf.

Om het totaal aantal contacten niet toe te laten nemen is in artikel 12 en 16 opgenomen dat een E-bedrijf de aflevermogelijkheden van het toeleverende A-bedrijf overneemt. Het toeleverende A-bedrijf levert dan dus alleen nog speenbiggen af naar het E-bedrijf en varkens naar de slacht.

Het is toegestaan op een E-bedrijf vleesvarkens te houden, voor zover het fokbijproducten betreft.

Artikel 6

F-bedrijven zijn bedrijven waar alleen speenbiggen gehouden worden, afkomstig van één B-bedrijf waarmee een vaste relatie bestaat.

Ook hier geldt dat om het totaal aantal contacten niet toe te laten nemen in artikel 13 en 17 is opgenomen dat een F-bedrijf de aflevermogelijkheden van het toeleverende B-bedrijf overneemt. Het toeleverende B-bedrijf levert dan dus alleen nog speenbiggen af naar het F-bedrijf en varkens naar de slacht.

Het is toegestaan op een F-bedrijf vleesvarkens te houden, voor zover het aangehouden biggen betreft.

Artikel 7

In dit artikel is de bevoegdheid tot intrekken en schorsen van de aanwijzing tot A-, B- of C-, E- of F-bedrijf geregeld.

Voor intrekking en schorsing van de aanwijzing zijn in artikel 7 twee gronden voorzien. De eerste betreft het niet langer voldoen aan de voorwaarden voor aanwijzing, opgenomen in de artikelen 2, 3, 4, 5 en 6. De tweede betreft het leveren van varkens in strijd met de artikelen 12, 13, 14, 16 en 17. Schorsing en intrekking van de aanwijzing zijn reparatoire

sancties, die worden genomen om verdere overtreding van de regeling te voorkomen. Naast de reparatoire sanctie blijft het mogelijk om tuchtrechtelijk te handhaven. De intrekking van een aanwijzing is een voor een onderneming ingrijpende maatregel. Derhalve wordt een intrekking wegens het niet voldoen aan de voorwaarden voor aanwijzing als A-, B-, C-, E- of F-bedrijf op grond van het vierde lid, onderdeel a, in beginsel pas genomen nadat de ondernemer in de gelegenheid is gesteld om de reden voor de intrekking weg te nemen en hij van die gelegenheid geen gebruik maakt. In gevallen waarin de doelstellingen van de verordening ondermijnd worden door risicovol gedrag van een ondernemer kunnen, voorafgaand aan een eventuele intrekking, de aan- en afvoerbevoegdheden van een ondernemer voorlopig worden geschorst (eerste lid, onderdeel a), waardoor het betreffende varkenshouderijbedrijf met onmiddellijke ingang op grond van het derde lid slechts varkens aan een slachthuis mag leveren. Ook dan geldt dat gedurende die schorsing de ondernemer de reden voor schorsing en intrekking kan wegnemen. Is die reden na afloop van de schorsingstermijn nog niet geheel weggenomen, dan bestaat op grond van het tweede lid de mogelijkheid om de schorsing te verlengen. Indien de reden voor schorsing na afloop van de schorsingstermijn onvoldoende is weggenomen, kan op grond van het vierde lid, onderdeel b, de aanwijzing worden ingetrokken.

Op grond van het tweede lid is het niet mogelijk een schorsing wegens het leveren van varkens in strijd met de artikelen 12, 13, 14, 16 en 17 te verlengen. In die situatie is de schorsing een reactie op een gebeurtenis. Het verlengen van de schorsing zou een nieuw besluit naar aanleiding van dezelfde gebeurtenis zijn. Zonder nieuwe feiten is een dergelijk nieuw besluit niet gerechtvaardigd. In geval van een nieuw feit, bijvoorbeeld een nieuwe levering in strijd met de artikelen 12, 13, 14, 16 en 17 zal naar aanleiding van dat nieuwe feit een nieuw besluit moeten worden genomen, bijvoorbeeld het intrekken van de aanwijzing op grond van artikel 7, vierde lid, onderdeel c.

Artikel 8

Aanvragen, bedrijfsrapporten en verklaringen van dierenartsen worden ingediend bij het productschap, dat de gegevens elektronisch verwerkt.

Besluiten op de aanvraag, dan wel besluiten in verband met het niet voldoen aan de verordening worden door de voorzitter, zijnde het bevoegde bestuursorgaan, genomen.

Artikel 9

Artikel 9 bevat het verbod op aanvoer van varkens naar en afvoer van varkenshouderijbedrijven. Omdat soms de eigenaar van de varkens de varkens niet zelf afvoert, maar dat bijvoorbeeld overlaat aan een handelaar, is ook het doen afvoeren in het verbod opgenomen. In de artikelen 10 tot en met 18 worden op dit verbod uitzonderingen gemaakt.

Artikel 10

In onderdeel a is alle vervoer van varkens naar het slachthuis uitgezonderd van het verbod. Een exploitant van een varkenshouderijbedrijf mag altijd varkens naar het slachthuis (laten) brengen.

Onderdeel b maakt een uitzondering voor het aanvoeren van fokberen naar een afzonderingsruimte waar deze varkens in quarantaine worden gehouden, alvorens zij naar een spermawincentrum mogen worden vervoerd. Een dergelijke afvoer telt niet mee bij het maximaal aantal afvoeradressen dat per categorie varkenshouderijbedrijven in de artikelen 12, 13, 14, 16 en 17 is vastgelegd, omdat het regime waaronder varkens op een afzonderingsruimte worden gehouden, voldoende waarborgen biedt tegen de verspreiding van een besmettelijke dierziekte.

Hetzelfde is in onderdeel c geregeld voor de levering van varkens aan onderzoeksinstituten.

In onderdeel d wordt een uitzondering gemaakt voor het leveren van varkens aan locaties waar vier of minder varkens worden gehouden voor recreatieve of educatieve doeleinden. Deze locaties zijn uitgezonderd van de definitie van varkenshouderijbedrijf. Nu het voor varkenshouderijbedrijven niet is toegestaan om varkens aan te voeren van een locatie waar varkens uitsluitend worden gehouden voor recreatieve of educatieve doeleinden, is het niet nodig deze locaties verder aan het regime van deze regeling te onderwerpen. Immers, deze locaties kunnen door dat verbod geen besmetting op varkenshouderijbedrijven veroorzaken. Daarom kunnen varkens wel naar een dergelijke locatie worden afgevoerd. Teneinde misbruik van deze bepaling te voorkomen, mogen slechts vier varkens per keer worden afgevoerd. De levering moet wel overeenkomstig artikel 19 worden gemeld.

Leveringen zoals bedoeld in dit artikel tellen niet mee als contact tussen aan- en afvoeradres, al bedoeld in artikel 12, 13, 14, 16 en 17.

Artikel 11

Met dit artikel wordt toegestaan dat varkens wederom op het varkensbedrijf worden aangevoerd, in geval de afgifte van het exportcertificaat voor de betrokken dieren is geweigerd.

Artikel 12

Een A-bedrijf mag op grond van de regeling slechts varkens aanvoeren van één ander A-bedrijf of één C-bedrijf of één E-bedrijf, of van één locatie buiten Nederland.

Op grond van het derde lid mag een A-bedrijf per twaalf maanden eenmaal van aanvoer adres wisselen. Het is toegestaan om de benodigde mannelijke varkens van een ander bedrijf te laten komen dan de vrouwelijke varkens. Wel geldt dat tussen de aanvoer van twee partijen varkens die niet op dezelfde dag worden aangevoerd een periode van vijf weken moet zitten en dat na de aanvoer van varkens op het A-bedrijf de aangevoerde varkens vier weken in een toevoegstal moeten verblijven, waarna de varkens op varkenspest en Ziekte van Aujeszky moeten worden onderzocht of, als geen toevoegstal op het bedrijf aanwezig is, er zes weken lang geen varkens van het betreffende A-bedrijf worden afgevoerd.

Een A-bedrijf mag op grond van artikel 12, tweede lid, onbeperkt varkens afvoeren, behalve naar C-bedrijven, E-bedrijven en F-bedrijven. Een A-bedrijf mag slechts varkens afvoeren naar één C-bedrijf of maximaal drie C-bedrijven die gezamenlijk een cluster vormen. Indien het A-bedrijf ervoor kiest om de biggen na het spenen af te voeren naar een E-bedrijf, vervallen alle andere aflevermogelijkheden, behalve afvoer naar de slacht. De ondernemer die een A- of E-bedrijf exploiteert doet bij de aanvraag, bedoeld in artikel 2 of 5, opgave van de samenstelling van de cluster als bedoeld in artikel 12, tweede lid, onderdeel b of artikel 16, tweede lid, onderdeel c. De ondernemers die de betreffende C-bedrijven exploiteren medeondertekenen deze opgave. De opgave bevat de verdeling onder de betreffende C-bedrijven van het aantal afvoeradressen, bedoeld in artikel 14, tweede lid, onderdeel b, onder 1e of 2e.

Artikel 13

Een B-bedrijf mag op grond van de regeling slechts varkens aanvoeren van één A-bedrijf, één C-bedrijf of één F-bedrijf, of van één locatie buiten Nederland.

Op grond van het vierde lid mag een B-bedrijf per twaalf maanden eenmaal van aanvoeradres wisselen. Het is, net als op het A-bedrijf, toegestaan de benodigde mannelijke varkens van een ander bedrijf te laten komen dan de vrouwelijke varkens. Ook voor B-bedrijven geldt daarbij dat tussen de aanvoer van twee partijen varkens die niet op dezelfde dag worden aangevoerd een periode van zes weken moet zitten (artikel 134, eerste lid).

Daarnaast moeten de op het B-bedrijf aan te voeren varkens ten minste 25 kg wegen. Dit is het gewicht waarop vleesvarkens gebruikelijk naar een mestbedrijf gaan. Met deze

bepaling wordt voorkomen dat een B-bedrijf van elders aangevoerde mestbiggen weer afvoert.

Voorts mag een B-bedrijf op grond van artikel 13, tweede lid, in zes weken slechts naar zes D-bedrijven of verzamelcentra afvoeren en in vier maanden slechts naar twaalf D-bedrijven of verzamelcentra.

Het afvoeren van varkens naar D-bedrijven die het zogenoemde all-in-all-out systeem als bedoeld in artikel 13, derde lid, hanteren telt niet mee met de hiervoor genoemde aantallen D-bedrijven waarnaar varkens mogen worden afgevoerd. Dit is bepaald in het derde lid. Voorwaarde is wel dat het B-bedrijf bij de melding van de voorgenomen levering een rapport voegt van een geaccrediteerde keuringsinstantie, waaruit blijkt dat het D-bedrijf waarnaar de varkens worden afgevoerd, voldoet aan de omschrijving van een all-in-all-out bedrijf. Deze voorwaarde is opgenomen in artikel 19, tweede lid. Indien verschillende B-bedrijven binnen een periode van drie weken varkens naar één D-bedrijf afvoeren, hoeft slechts één keer zo'n rapport te worden opgesteld. Wel dienen alle betreffende B-bedrijven een afschrift van dat rapport bij hun melding levering varkens te voegen. Een exploitant die aan meer bedrijven wil leveren dan de aan B-bedrijven toegestane maxima kan overwegen het bedrijf zodanig in te richten dat het kan worden aangewezen als A-bedrijf.

In het vijfde lid is bepaald dat de varkens die door het B-bedrijf worden afgeleverd op het B-bedrijf in kwestie moeten zijn geboren. Met deze bepaling wordt invulling gegeven aan het eerder genoemde uitgangspunt dat een varken bij voorkeur slechts eenmaal in zijn leven van een varkenshouderijbedrijf naar een ander varkenshouderijbedrijf wordt vervoerd.

Indien het B-bedrijf ervoor kiest om de biggen na het spenen af te voeren naar een F-bedrijf vervallen alle andere aflevermogelijkheden, behalve afvoer naar de slacht.

Artikel 14

C-bedrijven mogen van slechts één A-bedrijf of één E-bedrijf of één locatie buiten Nederland per jaar varkens ontvangen. Er mag pas van aanvoeradres worden gewisseld als er in een periode van twaalf maanden voorafgaand aan het voorgenomen vervoer slechts van één varkenshouderijbedrijf is aangevoerd.

C-bedrijven mogen varkens afvoeren naar een onbepaald aantal A-bedrijven en naar een beperkt aantal B-bedrijven en D-bedrijven gezamenlijk. Het aantal varkenshouderijbedrijven waaraan een C-bedrijf mag leveren, is afhankelijk van het al dan niet onderdeel uitmaken van een cluster en in dat laatste geval van het aantal C-bedrijven dat met elkaar een cluster vormt. Een cluster bestaat uit ten hoogste drie C-bedrijven dat van hetzelfde A-bedrijf varkens ontvangt. Een A-bedrijf mag slechts aan ten hoogste drie C-bedrijven varkens leveren. Deze C-bedrijven vormen dan samen een cluster. De verdeling van het aantal afleveringen per cluster is geregeld in artikel 14, tweede lid. Een C-bedrijf dat als enig bedrijf varkens van een A-bedrijf ontvangt en dus geen onderdeel uitmaakt van een cluster, mag aan 40 B-bedrijven en D-bedrijven gezamenlijk, per jaar leveren. Een cluster van twee C-bedrijven mag aan 30 varkenshouderijbedrijven per jaar leveren. Een cluster van drie C-bedrijven mag aan ten hoogste 30 varkenshouderijbedrijven per jaar varkens leveren. Binnen het cluster moet worden uitgemaakt hoe het aantal afvoeradressen van het cluster binnen het cluster wordt verdeeld. Deze verdeling wordt bij de aanvraag tot aanwijzing als C-bedrijf gevoegd. Het meldingsbureau kan zodoende per C-bedrijf bijhouden of het aantal gemelde afleveringen het toegestane afleveringen overschrijdt. Ook de wijziging van deze aantallen dient vooraf te worden gemeld (artikel 14, vierde lid).

Een levering van twee C-bedrijven uit één cluster aan één B-bedrijf geldt voor het betreffende B-bedrijf als een levering van twee varkenshouderijbedrijven. Uit artikel 13, eerste lid, volgt echter dat het B-bedrijf slechts van één bedrijf per jaar varkens mag ontvangen.

Voor zover C-bedrijven aan D-bedrijven leveren is in het derde lid bepaald dat C-bedrijven aan D-bedrijven slechts varkens mogen leveren van ten minste 80 kg. Dit is het gemiddelde gewicht van een varken dat geslachtsrijp is geworden. Deze faciliteit wordt geboden om vermeerderaars die alleen aan het slachthuis leveren – en daarom gekozen hebben voor de status van D-bedrijf – de mogelijkheid te bieden zeugen aan te voeren. Indien C-bedrijven de mogelijkheid zouden hebben om varkens van ieder gewicht aan D-bedrijven te leveren, zou dat tot gevolg kunnen hebben dat de selectie van biggen in de fokkerijsector wordt verplaatst van het A-bedrijf naar het C-bedrijf.

Thans selecteert een fokbedrijf dat de opfok uitbesteedt aan een opfokbedrijf zelf de biggen die geschikt zijn voor opfok. De overige biggen gaan dan rechtstreeks naar een vleesvarkensbedrijf. Door deze selectie op het fokbedrijf levert een opfokbedrijf alleen fokzeugen aan een vermeerderaar en geen biggen aan een vleesvarkensbedrijf. Als C-bedrijven varkens van ieder gewicht mogen leveren aan een D-bedrijf, zou een mogelijk type vervoer worden toegestaan dat thans niet bestaat. Gelet op het streven het aantal transporten van varkens te beperken, is het niet gewenst een type vervoer te creëren dat onder de Regeling vervoersbeperkingen varkens niet was toegestaan.

Artikel 15

D-bedrijven mogen naast de mogelijkheden die worden genoemd in artikel 10 alleen varkens afvoeren naar het slachthuis. Dit volgt reeds uit artikel 9 en artikel 10, onderdeel a, zodat in artikel 15 geen aanvullende bepalingen nodig zijn. Voorts mogen D-bedrijven slechts op grond van artikel 15, eerste lid, van zes varkenshouderijbedrijven per zestien weken varkens aanvoeren. Voor zogenoemde all-in-all-out varkenshouderijbedrijven geldt op grond van artikel 15, tweede lid, een soepeler regime. Het risico van verspreiding van een besmetting is op deze bedrijven kleiner dan op andere D-bedrijven, omdat een dergelijk bedrijf in een periode van zestien weken geen aanvoer van varkens heeft. Dit rechtvaardigt de hier opgenomen verruiming.

Varkenshouderijbedrijven die zelf biggen produceren en die alleen aan slachthuizen leveren, kunnen overwegen om D-bedrijf te worden in plaats van bijvoorbeeld B-bedrijf. Voor deze varkenshouderijbedrijven is het aantal afvoeradressen niet relevant en als D-bedrijf hebben zij de mogelijkheid van zes aanvoeradressen.

Artikel 16

Vanwege het verlagen van ziektedruk kan een varkenshouder ervoor kiezen om de zeugen en biggen op een apart bedrijf te houden of om een samenwerkingsverband aan te gaan met één E-bedrijf. Indien een A-bedrijf ervoor kiest om van dergelijk speenbiggenbedrijf gebruik te maken dan verliest het alle andere aflevermogelijkheden. Het desbetreffende A-bedrijf kan dan alleen naar één E-bedrijf en de slacht afvoeren. Het E-bedrijf neemt de aflevermogelijkheden van het A-bedrijf over. Het E-bedrijf mag biggen die niet worden afgeleverd zelf opleggen en afleveren aan de slacht.

Artikel 17

Ook voor een B-bedrijf is vanwege het verlagen van ziektedruk de situatie gecreëerd om van een speenbiggenbedrijf gebruik te maken. Indien een B-bedrijf ervoor kiest om van een dergelijk speenbiggenbedrijf gebruik te maken dan verliest het alle andere aflevermogelijkheden. Het desbetreffende B-bedrijf kan dan alleen naar één F-bedrijf en de slacht afvoeren. Het F-bedrijf neemt de aflevermogelijkheden van het B-bedrijf over. Het F-bedrijf mag biggen die niet worden afgeleverd zelf opleggen en afleveren aan de slacht.

Artikel 18

Artikel 18 betreft de aanvoer van varkens van een varkensbedrijf uit het buitenland. De leveringen vanuit het buitenland worden in mindering gebracht op het aantal leveringen dat op grond van de artikelen 12, eerste lid, 13, eerste lid, 14, eerste lid, of 15 is toegestaan.

Voor een A-bedrijf of een B-bedrijf betekent dit dat de eerste keer dat varkens worden geïmporteerd, deze aanvoer wordt beschouwd als een verandering van aanvoeradres als bedoeld in artikel 12, derde lid, of artikel 13, vierde lid. Alle volgende aanvoer binnen dat jaar moet van datzelfde buitenlandse bedrijf afkomstig zijn. Indien het betreffende A-bedrijf of B-bedrijf weer wil aanvoeren van een Nederlands A- of C-bedrijf, dan kan dat pas weer na twaalf maanden. Artikel 18 maakt geen onderscheid tussen import rechtstreeks van een varkenshouderijbedrijf in het buitenland of import via een (Nederlands of buitenlands) verzamelcentrum. De exploitant van het varkenshouderijbedrijf waarop de varkens worden geïmporteerd, moet op grond van artikel 19, zesde lid, het voorgenomen vervoer melden bij het meldingsbureau. Op grond van artikel 18, eerste lid, onderdeel c, dienen daarbij de gegevens van het bedrijf van herkomst te worden vermeld, ook als de dieren via een verzamelcentrum worden geïmporteerd.

Uit artikel 18, eerste lid, onderdeel d, volgt dat de import van varkens slechts is toegestaan als de exploitant van het varkenshouderijbedrijf medewerking verleent aan steekproefsgewijze bestemmingscontroles. Weigering van medewerking door de exploitant betekent dat de invoer alsnog verboden is, zodat in het kader van deze regeling tegen de exploitant bestuursrechtelijk of tuchtrechtelijk kan worden opgetreden.

Uit het derde lid van artikel 18 volgt dat de beperkingen die voor de aanvoer van varkens op A- en B-bedrijven in de artikelen 12, eerste lid, onderdelen d en e, en 13, eerste lid, onderdelen d en e, zijn opgenomen ook van toepassing zijn op geïmporteerde varkens. Dit betekent dat na het aanvoeren van varkens zes weken moet worden gewacht voordat opnieuw varkens kunnen worden aangevoerd (artikel 12, eerste lid, onderdeel d, en artikel 13, eerste lid, onderdeel e). Voor A-bedrijven geldt bovendien dat de aangevoerde varkens in een toevoegstal worden gehouden of dat zes weken na aanvoer geen varkens worden afgevoerd anders dan naar het slachthuis (artikel 12, eerste lid, onderdeel e). Voor B-bedrijven geldt dat de geïmporteerde varkens een gewicht moeten hebben van ten minste 25 kg (artikel 13, eerste lid, onderdeel d).

Artikel 19

Uit artikel 19, eerste lid, volgt dat iedere levering van varkens door de exploitant van het varkenshouderijbedrijf waarvan de varkens worden afgevoerd, moet worden gemeld bij het meldingsbureau. Deze melding kan tevens door een gemachtigde van de exploitant worden verricht. Alleen voor levering naar het slachthuis bestaat op grond van het vijfde lid een uitzondering. De melding geschiedt bij het meldingsbureau, dat in deze namens het productschap handelt. Het meldingsbureau zal mede aan de hand van de I&R-gegevens bezien of een varkenshouderijbedrijf zich houdt aan de bepalingen van deze regeling. Blijkt dit niet zo te zijn, dan zal de voorzitter de aanwijzing van A-bedrijf, B-bedrijf, C-bedrijf, E- of F-bedrijf kunnen intrekken, zodat de varkens van het overtredende bedrijf slechts naar het slachthuis kunnen worden vervoerd.

Het bestuur van het productschap, de adviescommissie varkens gehoord hebbende, heeft ervoor gekozen de financiering van het varkensleveringssysteem (VVL-systeem) in te richten zodanig dat de kosten zoveel mogelijk naar evenredigheid worden gedragen door de ondernemers die het systeem benutten. Om het VVL-systeem op een proportionele en rechtvaardige manier te financieren is een retributie ingesteld voor de afgifte van de transportdocumenten als bedoeld in artikel 19, eerste lid, van de verordening.

Het retributiestelsel wordt bij verordening geregeld.

De melding kan geschieden via de post, fax, via het voice-response-systeem of via elektronische data interchange. Indien een varkenshouder van de laatste mogelijkheid gebruik wil maken, dient deze hierom vooraf aan het meldingsbureau te verzoeken, zodat het meldingsbureau ten behoeve van de betrokken varkenshouder de benodigde voorzieningen in het geautomatiseerde systeem kan treffen.

De ontvangst van de melding wordt door het meldingsbureau bevestigd. Het meldingsbureau verstrekt daartoe aan de aanvrager een transportdocument. In het

transportdocument wordt onder meer medegedeeld of het vervoer blijkens de geregistreerde gegevens in overeenstemming is met de regeling. Mede aan de hand van het transportdocument kan de verkopende, zowel als de ontvangende varkenshouder zich overtuigen van de toelaatbaarheid van de betreffende levering.

Indien van het vervoer wordt afgezien, bijvoorbeeld omdat uit het transportdocument blijkt dat het vervoer niet is toegestaan, of omdat de verkoop van de varkens niet doorgaat, dient het transportdocument aan het meldingsbureau te worden geretourneerd. Hetzelfde geldt, indien een ander aantal varkens is geleverd dan is gemeld.

In geval van een uitbraak van de Ziekte van Aujeszky bij varkens worden alle reeds afgegeven transportverklaringen geschorst of ingetrokken. Voor die gevallen waarin transport gezien de dierziektesituatie wel is toegestaan, zullen nieuwe transport documenten moeten worden aangevraagd. De uitwerking van deze verplichting wordt door het bestuur bij besluit nader ingevuld. Omdat de situatie bij een uitbraak van de Ziekte van Aujeszky snel kan wijzigen zullen, zolang de dierziektesituatie dat vereist, uitsluitend transportdocumenten met een zeer beperkte geldigheidsduur worden afgegeven.

Artikel 20

Artikel 20 legt aan exploitanten van verzamelcentra de plicht op na te gaan of op hun bedrijf aangevoerde varkens vergezeld gaan van een door het meldingsbureau afgegeven transportdocument met betrekking tot deze aanvoer. Een vergelijkbare plicht is opgenomen voor vervoerders van varkens en voor varkenshouders die varkens ontvangen. Zij dienen bij ontbreken van een transportdocument met betrekking tot de aanvoer de desbetreffende varkens te weigeren. Uit de gekozen bewoording volgt dat de varkens eveneens moeten worden geweigerd, indien het transportdocument betrekking heeft op een ander vervoer, bijvoorbeeld als het bestemmingsadres op het transportdocument een ander adres is dan het adres waarheen de varkens feitelijk worden vervoerd.

Artikel 21

Met het oog op het toezicht op de naleving van de verordening en de tuchtrechtelijke handhaving daarvan, wordt in dit artikel bepaald dat bij besluit van het bestuur daartoe personen of een dienst worden aangewezen. De aangewezen toezichthouders zijn bevoegd om ter zake van geconstateerde overtredingen berechtingsrapporten op te stellen. De voorzitter kan op basis van deze rapporten vervolgens de overtreding voor tuchtrechtelijke afhandeling aanbrengen bij de primaire kamer van het tuchtgerecht van het Productschap Vee en Vlees. Voorts voorziet artikel 21 in een aantal verplichtingen aan het adres van de ondernemer die verband houden met het toezicht en de daaraan te verlenen medewerking.

Artikel 22

Dit artikel bepaalt de tuchtrechtelijke handhaving van de verordening uit hoofde van de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie 2004. De juridische waarborgen ten aanzien van tuchtrechtelijke procedures en het sanctie-instrumentarium vinden hun grondslag in de Wet tuchtrechtspraak bedrijfsorganisatie 2004.

Artikel 23

De voorzitter kan een ontheffing verlenen met betrekking tot het gestelde in artikel 9 van de verordening, of met betrekking tot de uitzonderingsvoorwaarden. Het bestuur stelt bij besluit nadere regels omtrent de voorwaarden voor een ontheffing. Het is mogelijk dat zich omstandigheden voordoen, die niet zijn voorzien op het moment waarop deze verordening inwerking treedt. Daarom scheidt dit artikel de mogelijkheid voor de voorzitter om bijzondere voorwaarden te stellen voor het verlenen van een ontheffing. Voorts kan, met het oog op de bestrijding van besmettelijke dierziekten, of calamiteiten,

onmiddellijke intrekking van alle ontheffingen noodzakelijk zijn. De voorzitter wordt deze bevoegdheid verleend in het tweede lid.

Artikel 24

Het bestuur regelt de retributies bij verordening.

Artikel 25

In dit artikel worden regels gesteld aan de verwerking van de verkregen gegevens. Deze regels zijn gericht op de bescherming van de persoonsgegevens van de ondernemer.

Artikel 26

De Verordening varkensleveringen (PVV) 2007 komt in plaats van de Verordening varkensleveringen (PVV) 2006. Artikel 25 bepaalt dat op het moment van inwerkingtreding de oude verordening komt te vervallen.

Verwijzingen naar de Verordening varkensleveringen (PVV) 2006 in overige regelgeving dienen te worden opgevat als verwijzingen naar de Verordening varkensleveringen (PVV) 2007.

Artikel 27

Hierin is de inwerkingtreding van de verordening bepaald op het tijdstip waarop de regeling inwerking treedt, waarbij de Regeling varkensleveringen wordt ingetrokken. Daarnaast zijn de gebruikelijke bepalingen inzake citeertitel en publicatie opgenomen.

Zoetermeer, 31 oktober 2007

drs. J.J. Ramekers,
voorzitter,

drs. S.B.M. Jongerius,
secretaris.

2) TOELICHTING BIJ DE VERORDENING TOT WIJZIGING VAN DE VERORDENING
VARKENSLEVERINGEN (PVV) 2007 (2008-I)

Algemeen

In het kader van de goedkeuringsprocedure na de definitieve vaststelling van de verordening zijn nog enkele redactionele verbeteringen in de tekst van de verordening voorgesteld. Daarnaast geeft de voorgenomen wijziging van de Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoönosen en TSE's van de Minister van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit aanleiding om de verwijzingen naar deze regeling in de verordening opnieuw te regelen. Met de wijzigingsverordening worden de hiervoor bedoelde aanpassingen doorgevoerd.

Artikelsgewijze toelichting

Artikel I

Onderdeel A tot en met C

In de onderdelen d. en e. van artikel 2 zijn, onder verwijzing naar de Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoönosen en TSE's, voorschriften opgenomen met betrekking tot de reiniging en ontsmetting van vervoermiddelen voor varkens. De verwijzing naar de regeling komt hierbij te vervallen en de desbetreffende voorschriften worden zelfstandig geformuleerd.

Een bedrijfsrapport als bedoeld in artikel 2, aanhef, wordt opgemaakt ten behoeve van de statusaanvraag. In de praktijk wordt daarnaast jaarlijks een bedrijfsrapport overgelegd ter controle van de statusvoorwaarden. Dit is thans in artikel 2, tweede lid, geregeld.

Onderdeel D tot en met L

De tekst van artikel 11 is opnieuw geformuleerd.

In artikel 15 is toegevoegd dat de periode van vier maanden waarin varkens kunnen worden aangevoerd, aanvangt op de dag van de aanvoer, bedoeld in de eerste zinsnede.

De bewaarplicht van een kopie van het transportdocument na het varkenstransport is neergelegd bij de ondernemer die de varkens heeft afgevoerd, of doet afvoeren. De bewaartermijn, geregeld in artikel 19, derde lid, is gesteld op 2 jaar, zodat adequate controle achteraf, ten behoeve van de handhaving mogelijk is. De ontvanger van de varkens bewaart het transportdocument tot twee jaar na de ontvangst van de varkens waarop het transportdocument betrekking heeft.

Het tweede lid van artikel 20 is komen te vervallen. De reden hiervoor is dat eventuele onduidelijkheid omtrent de verantwoordelijkheid van de normadressaat van de verordening, de varkenshouder, op voorhand uitgesloten moet worden.

De opzet van artikel 23 is thans geconformeerd aan andere, overeenkomstige artikelen. Omwille van de duidelijkheid is de bepaling, die is opgenomen in het vierde lid, in een zelfstandig artikel 24a opgenomen. Omdat vrijstellingen in het kader van de onderhavige verordening niet aan de orde zijn, is dit begrip in dit artikel komen te vervallen en wordt alleen gesproken van ontheffingen.

Onderdeel M

Tot slot is in bijlage III in de aanhef het tweede lid van artikel 2 genoemd. De eerste alinea is komen te vervallen, aangezien zij een doublure bevat.

Artikel II

In dit artikel wordt de inwerkingtreding en de wijze van publicatie vermeld.

VOETNOTEN

- 1) Basistekst, d.d. 31-10-2007, Vb. Bo. nr. 8, d.d. 01-02-2008 (PVV 4);
2) Wijziging 2008-I, d.d. 09-04-2008, Vb. Bo. nr. 48, d.d. 13-06-2008 (PVV 15).

1) Bijlage I. Eisen aan een toevoegstal als bedoeld in artikel 2, onderdeel b

A) inrichtingseisen:

- de toevoegstal kan vrij staan of inpandig zijn;
- de toevoegstal ligt aan de rand van het bedrijf;
- de inpandige toevoegstal heeft dichte muren en plafonds, met uitzondering van ventilatiekanalen en een deur naar buiten en heeft geen inpandige doorgang naar andere delen van het pand;
- de toevoegstal heeft kelders die niet in verbinding staan met de overige kelders van het bedrijf en een afzonderlijk (mechanisch) ventilatiesysteem voorzien van filterdoek voor het wegvangen van grove stofdelen in uitgaande lucht;
- het materiaal en gereedschap dat in de toevoegstal wordt gebruikt, wordt niet elders in het bedrijf gebruikt;
- de toevoegstal heeft een eigen omkleedruimte, die ruimtelijk gescheiden is van de centrale gang en afdelingen met varkens;
- de omkleedruimte is voorzien van een wasbak, laarzensets en overalls.

B) managementeisen:

- de aangevoerde varkens verblijven in deze stal totdat uit een door een dierenarts na vier weken na aanvoer uitgevoerd serologisch onderzoek blijkt dat de aangevoerde varkens niet zijn besmet met klassieke varkenspest of Ziekte van Aujeszky;
- de behandelingen, de gegevens betreffende identificatie en registratie, de gegevens betreffende het vervoer en de gegevens van het serologisch onderzoek van in de toevoegstal gehuisveste varkens worden geregistreerd in een van de overige bedrijfsgegevens te onderscheiden administratie (logboek);
- iedere verplaatsing van een of meer varkens van of naar de toevoegstal wordt afzonderlijk geregistreerd, waarbij wordt vastgelegd op welk tijdstip welk varken wordt verplaatst;
- in de toevoegstal wordt strikt volgens het all-in all out principe gewerkt, d.w.z. na elke ronde wordt de stal gereinigd en ontsmet;
- een ieder die de toevoegstal betreedt, trekt vooraf in de omkleedruimte een daar aanwezige schone overall aan;
- indien een varken gedurende het verblijf in de toevoegstal overlijdt, biedt de exploitant het varken overeenkomstig de Uitvoeringsbeschikking ex artikel 50 Vleeskeuringswet aan voor sectie om te worden onderzocht op aangewezen besmettelijke dierziekten.

- 1) Bijlage II. Aantallen te onderzoeken varkens op A-bedrijven en C-bedrijven en E-bedrijven als bedoeld in artikel 2, onderdelen b en j.

Aantal varkens in de toevoegstal onderscheidenlijk aantal op het A-bedrijf of C-bedrijf aanwezige varkens van ten minste 25 kg, of de zwaarste dieren die aanwezig zijn op een E-bedrijf.	Aantal daarvan te onderzoeken varkens
31 of meer	12
11 tot en met 30	9
7 tot en met 10	7
1 tot en met 6	alle

2) Bijlage III. Procedure en inhoud bedrijfsrapport voor aanvangscontrole en structurele controle als bedoeld in artikel 2, aanhef en tweede lid, artikel 4, onderdeel b., en artikel 5, onderdeel b.

Bedrijven die aan een erkend kwaliteitssysteem deelnemen

Indien een bedrijf is gecertificeerd onder IKB-varkens, dan wel IKB-2004, of een ander erkend kwaliteitssysteem, kan het, op verzoek van de varkenshouder, in plaats van een bedrijfsrapport een controlerapport in het kader van het kwaliteitssysteem indienen, met de in deze verordening aan varkenshouderijen gestelde voorschriften. Voor zover de voorschriften niet overeen komen is een aanvullende rapportage nodig.

Aanvullend kunnen steekproefsgewijs controles worden uitgevoerd op zowel de IKB-gecertificeerde als de niet-IKB-gecertificeerde bedrijven.

A. Model bedrijfsrapport voor aanvraag en structurele controle VVL-status voor A-, C-, of E-bedrijven

Getoetst aan
voorwaarden

bedrijfscategorie: A C E UBN

Huidige bedrijfscategorie: A B C D E F

Datum bezoek:

Naam opsteller rapport:

Naam geaccrediteerde instantie:

Naam bedrijf:

Adres bedrijf:

.....

Aantal varkens op het bedrijf:

Gelten/zeugen:

Beren:

Opfok:

Vleesvarkens:

Naam dierenartspraktijk:

Nummer dierenartspraktijk:

Toevoegstal: Niet aanwezig (sla de vragen van de toetslijst toevoegstal over)
 Wel aanwezig Inpandig Vrijstaande stal

Als verplicht onderdeel van dit rapport is bij de eerste controle een plattegrond bijgevoegd, waarop aangegeven het UBN, het woonhuis, de openbare weg, de toerit vanaf de openbare weg, de stal(len) met inrichting en, indien van toepassing, de locatie van de toevoegstal.

Algemeen

1.	Is het bedrijf voorzien van een erfafscheiding, waarbij voor het betreden van het bedrijf hulp nodig is van de exploitant?	Ja	Nee	N.v.t.
2.	Is er een douche aanwezig, gelegen in de onmiddellijke nabijheid van de ingang van het bedrijf?	Ja	Nee	N.v.t.
3.	Wordt de douche, bedoeld in vraag 2, door iedere bezoeker van de stallen gebruikt?	Ja	Nee	N.v.t.
4.	Worden op het bedrijf vrouwelijke varkens gehouden voor het bedrijfsmatig produceren van biggen?	Ja	Nee	N.v.t.
5.	Zijn alle varkens op het bedrijf die langer dan één week zijn gespeend gemerkt overeenkomstig de Regeling identificatie en registratie van dieren 2003?	Ja	Nee	N.v.t.
6.	Is er een wasplaats voor transportmiddelen aanwezig op het bedrijf, die voldoet aan artikel 58 en 59 van de Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoönosen en TSE's (zie vraag 36 e.v.)?	Ja	Nee	N.v.t.
7.	Worden vervoermiddelen waarmee varkens op het bedrijf worden gelost, ter plekke gereinigd en ontsmet?	Ja	Nee	N.v.t.
8.	Wordt op het bedrijf artikel 79 van de Regeling preventie, bestrijding en monitoring van besmettelijke dierziekten en zoönosen en TSE's nageleefd (zie vraag 26 e.v.)?	Ja	Nee	N.v.t.
9.	Voldoet de administratie aan de voorwaarden gesteld in de Verordening varkensleveringen (PVV) 2007?	Ja	Nee	N.v.t.
10.	Is er een logboek als bedoeld in artikel 40, tweede lid, van de Diergeneesmiddelenwet aanwezig en wordt beroepsmedicatie hierin geregistreerd?	Ja	Nee	N.v.t.

Betreffende de toevoegstal (van A-bedrijf), vragen 11 t/m 25:

11. Ligt de toevoegstal aan de rand van het bedrijf?	Ja	Nee	N.v.t.
12. Indien er varkens in de toevoegstal liggen, zijn deze varkens dan afkomstig van de aanvoeradressen van artikel 13, eerste lid, onderdeel a en b?	Ja	Nee	N.v.t.
13. Indien de toevoegstal leeg is, is deze dan gereinigd en ontsmet?	Ja	Nee	N.v.t.
14. Is de in pandige toevoegstal volledig gescheiden van de rest van het bedrijf (dus ook de kelders en de ventilatie)?	Ja	Nee	N.v.t.
15. Heeft de in pandige toevoegstal alleen uitgangen naar buiten, zonder in pandige verbinding met de rest van het bedrijf?	Ja	Nee	N.v.t.
16. Heeft de toevoegstal een ventilatiesysteem voorzien van filterdoek voor het wegvangen van grove stofdelen?	Ja	Nee	N.v.t.
17. Heeft de toevoegstal eigen materialen die alleen in de toevoegstal gebruikt worden?	Ja	Nee	N.v.t.
18. Heeft de toevoegstal een eigen omkleedruimte, gescheiden van de rest van de toevoegstal?	Ja	Nee	N.v.t.
19. Heeft de omkleedruimte genoemd in vraag 18 een wasbak en zijn voldoende schone laarzen en overalls aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
20. Heeft de toevoegstal een administratie die gescheiden is van de administratie van de rest van het bedrijf?	Ja	Nee	N.v.t.
21. Worden de varkens in de toevoegstal gehouden totdat uit een door een dierenarts na vier weken na aanvoer uitgevoerd serologisch onderzoek blijkt dat de aangevoerde varkens niet zijn besmet met klassieke varkenspest en de Ziekte van Aujeszky?	Ja	Nee	N.v.t.
22. Worden in de administratie genoemd in vraag 20 gegevens betreffende I&R bewaard?	Ja	Nee	N.v.t.
23. Worden in de administratie genoemd in vraag 20 gegevens betreffende verplaatsingen binnen het bedrijf bewaard?	Ja	Nee	N.v.t.
24. Worden in de administratie genoemd in vraag 20 gegevens betreffende de klinische inspecties en de gegevens van het serologisch onderzoek bewaard?	Ja	Nee	N.v.t.

25. Indien er varkens zijn overleden in de toevoegstal, zijn deze varkens aangeboden voor sectie om te worden onderzocht op besmettelijke dierziekten?	Ja	Nee	N.v.t.

Overige vragen:

26. Is een verharde, vloeistofdichte R&O-plaats voor vervoermiddelen, e.d. aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
27. Zijn de opstaande randen en/of het afschot van de R&O-plaats van vraag 26 zodanig dat gebruikte vloeistoffen niet in grond- of oppervlaktewater terecht komen?	Ja	Nee	N.v.t.
28. Is er een goede afvoer van de gebruikte vloeistoffen naar de opvangplek?	Ja	Nee	N.v.t.
29. Is er een goede opvang van de gebruikte vloeistoffen?	Ja	Nee	N.v.t.
30. Is bij de R&O-plaats van vraag 26 voldoende water beschikbaar om reiniging en ontsmetting van een vervoermiddel mogelijk te maken?	Ja	Nee	N.v.t.
31. Is een toegelaten ontsmettingsmiddel voor de ontsmetting van vervoermiddelen aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
32. Is een toereikende hoeveelheid ontsmettingsmiddel aanwezig voor de reiniging en ontsmetting van ten minste één vervoermiddel?	Ja	Nee	N.v.t.
33. Is een goed werkende drukspuit met voorraadvat voor de ontsmetting van een vervoermiddel aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
34. Is voldoende verlichting van de R&O-plaats mogelijk?	Ja	Nee	N.v.t.
35. Is een voorziening aanwezig waar de chauffeur van een vervoermiddel zijn handen kan wassen met warm water en zeep?	Ja	Nee	N.v.t.
36. Zijn de toegangsdeuren voorzien van sloten en worden deze afgesloten bij afwezigheid?	Ja	Nee	N.v.t.
37. Zijn eventueel aanwezige lege vervoermiddelen, gebruikt of toegelaten voor vervoer van varkens over de openbare weg, gereinigd en ontsmet?	Ja	Nee	N.v.t.
38. Is een bedrijfseigen varkens-drijfschotje, dan wel aflevervoorziening aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
39. Is bij het in voorraad hebben van I&R-gebruiksnummers een bedrijfseigen merktang voor I&R-gebruiksnummers aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.

40.	Is een bedrijfseigen merktang voor I&R-slachtnummers aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
41.	Is ten minste een ontsmettingsmogelijkheid voor schoeisel aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
42.	Worden producten of voorwerpen die van buiten het bedrijf afkomstig zijn, waar mogelijk gereinigd en ontsmet?	Ja	Nee	N.v.t.
43.	Zijn de ruimtes waar varkens worden gehouden ontoegankelijk voor andere dieren?	Ja	Nee	N.v.t.
44.	Is er voldoende bestrijding van ratten, muizen of ander ongedierte?	Ja	Nee	N.v.t.
45.	Is een goed afsluitbare, onbeschadigde en reinigbare kadaverton en/of kadaverstolp aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
46.	Wordt het destructiemateriaal afgesloten bewaard?	Ja	Nee	N.v.t.
47.	Is een verharde stenen kadaverplaat of een geschikte mobiele kadaverwagen aanwezig?	Ja	Nee	N.v.t.
48.	Worden de kadaverplaat, kadaverton en kadaverbak direct na ophalen van de kadavers gereinigd en ontsmet?	Ja	Nee	N.v.t.
49.	Is de kadaverton voor maximaal 3/4 vol?	Ja	Nee	N.v.t.
50.	Heeft bij medicatie bij verschijnselen van besmettelijke dierziekte binnen 24 uur insturen van bloed plaatsgevonden?	Ja	Nee	N.v.t.
51.	Heeft bij sterven van varkens wegens een mogelijke besmettelijke dierziekte insturen van sectiemateriaal plaatsgevonden?	Ja	Nee	N.v.t.
52.	Heeft de eigenaar/houder, tot op het moment van inspectie, al het mogelijke gedaan om een besmettelijke dierziekte te voorkomen?	Ja	Nee	N.v.t.
Inzake de administratie:				
53.	Wordt het kenteken en de aanwezigheid van lege vervoermiddelen geregistreerd?	Ja	Nee	N.v.t.

54. Worden datum en plaats van laatste R&O van lege vervoermiddelen geregistreerd?	Ja	Nee	N.v.t.
55. Worden transportdocumenten en afschriften van transportdocumenten in het bedrijfsregister bewaard?	Ja	Nee	N.v.t.

Opmerkingen:

Datum bedrijfsbezoek:

Datum en Handtekening
opsteller bedrijfsrapport:

Datum en Handtekening
ondernemer:

.....

.....